

IMAGINEA FIAREI

Prima tipărire, 1991

Copyright © 1991 ținut de

“LET THERE BE LIGHT” MINISTRIES (rs)
PO BOX 328
Rogue River, Or. 97537
U.S.A.

Toate drepturile sunt rezervate. Vă este dată permisiunea să retipăriți această pamflet doar cu condiția ca să fie duplicată în întregime fără nici o schimbare sau comentare.

Pentru pamflete adiționale, cât și pentru a primi o listă completă cu alte materiale, vă rog să scrieți la adresa următoare:

BOOKLETS
PO BOX 328
ROGUE RIVER, OR 97537
www.LightMinistries.com

IMAGINEA FIAREI

În Apocalipsa 13, trei puteri ne sunt prezentate în simboluri. Fiara asemenea unui leopard, fiara asemenea unui miel, și imaginea fiarei.

Pe cine reprezintă fiara asemenea unui leopard? Atât Biblia cât și Spiritul Profeției ne arată cu claritate că această fiară este Biserica Romano Catolică sau Papalitatea (vezi Daniel 7, în legătură cu Apocalipsa 13:1-8; Signs of the Times, June 18, 1894 (vol 3, p 125-126)). Așadar, fiara asemenea leopardului reprezintă Catholicismul Roman, **un corp eclesiastic îmbrăcat cu putere civilă**.

Pe cine reprezintă fiara asemenea unui miel cu două coarne? Atât Biblia cât și Spiritul Profeției ne arată clar că această fiară este Statele Unite, “ieșind afară din pământ” în loc să iese din apă.

“...fiara cu coarne asemenea unui miel este văzută ‘ieșind afară din pământ;’ semnificând că în loc să răstoarne alte puteri pentru a se stabili pe sine însăși, națiunea reprezentată astfel s-a ridicat într-un teritoriu neocupat mai înainte, și a crescut treptat și în pace.

“Aici este o figură izbitoare care s-a ridicat și a crescut din națiunea noastră. Iar coarnele asemenea mielului, embleme ale inocenței și blândeții, reprezintă foarte bine caracterul guvernului nostru, exprimată în cele două principii fundamentale, republicanismul și protestantismul ... libertate civilă și religioasă.” Spiritul Profeției, vol 4, p 277 (vezi deasemenea Bible Commentary, vol 7, p 975 col 1 & 983 col 2).

Astfel Statele Unite cu guvernul său civil și puterile bazate asupra principiilor de republicanism și protestantism, reprezintă fiara asemenea unui miel. Însă această fiară nu rămâne liniștită pentru totdeauna, deoarece în Apocalipsa 13:11, 15 ne spune că va vorbi ca vocea unui balaur, și va spune ca o imagine fiarei să fie formată.

Cine ar putea să reprezinte această imagine a fiarei?

“Când bisericile țării noastre, se vor uni asupra punctelor de credință care sunt ținute de ei în comun, influențând statul pentru a înforța decretele lor și a susține instituțiile lor, atunci America protestantă va avea formată o imagine ierarhiei Romane.” Spiritul Profeției, vol 4, p 278.

Noi putem vedea că imaginea va fi o putere religioasă, protestantă, și eclesiastică unită cu puterea civilă a statului pentru a înforța ascultare de regulile și poruncile bisericii, asemenea Catholicismului.

“Imaginea este făcută asemenea fiarei ca leopardul, care este cea adusă în vedere în solia întreită îngerească. Prin prima fiară ne este reprezentată biserica Romană, **un corp eclesiastic îmbrăcat cu puterea civilă, având autoritatea să pedepsească pe toți cei care nu se conformează. Imaginea fiarei reprezintă un alt corp religios îmbrăcat cu o puterea similară.**” Spiritul Profeției, vol 4, p 278.

Când bisericile protestante vor da la o parte diferențele credinței lor doctrinale și se vor uni asupra punctelor de credință avute în comun, chemând asupra autorităților civile spre a-i influența

să înforțeze regulile și poruncile lor, atunci diferitele biserici protestante s-au format în [a reprezenta] imaginea fiarei.

De ce este aceasta atât de important pentru noi să cunoaștem? Sora White ne scrie de ce aceasta este atât de important.

“Domnul mi-a arătat cu claritate că **imaginea fiarei va fi formată înainte ca timpul de probare să se închidă; pentru că va fi testul cel mare al poporului lui Dumnezeu, prin care destinul lor veșnic va fi decis**....Apocalipsa 13:11-17....Acesta este testul pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să-l aibă înainte ca să fie sigilați.” Bible Commentary, vol 7, p 976, col 1.

Toate bisericile diferite protestante și organizația lor **al cărora liderii lor le formează asemenea Romanismului, vor fi reprezentate ca fiind imaginea fiarei. Și marele test al poporului lui Dumnezeu va fi asupra acestor biserici protestante care ele însăși s-au format în imaginea fiarei.**

Ce s-ar întâmpla dacă aș fi un membru al unei biserici protestante, al căreia conducerea ei a ales să formeze biserica mea după imaginea Romei, atunci asupra căruia va fi acest test pus? Va fi pus asupra unei alte biserici protestante al căreia nu îi sunt membru? Nu, pentru că aceasta atunci nu ar fi un test foarte mare pentru mine, pentru că afecțiunile și sentimentele mele nu ar fi legate de acea biserica sau liderii ei, și pe lângă aceasta eu nu aș asculta de ei sau poruncile lor.

Așadar, testul meu cel mare va fi centrat sau adus chiar asupra bisericii mele! Destinul meu veșnic va fi decis dacă voi urma fie regulile și decretele liderilor bisericii mele pe care am fost învățat și condus să-i respect și să-i ascult ca și când ar fi vocea lui Dumnezeu pentru mine, sau fie că Îl voi urma pe Dumnezeul Cerului și regulile și decretele Sale.

Testul meu cel mare va fi dacă voi rămâne o parte al sistemului bisericii mele corupte, ascultând de poruncile și învățăturile lor deasupra lui Dumnezeu, fiind una cu ei, sau fie că mă voi arăta ca fiind cu totul distinct de sistemul bisericii mele apostaziate, refuzând să ascult de poruncile și învățăturile lor false, fiind în dușmănie împotriva lor. Astfel destinul meu veșnic va fi decis de alegerea mea cui mă închin mai mult, bisericii mele sau Dumnezeului Cerului!

Ce trebuie să se întâmple înainte ca oricare din bisericile protestante să se poată forma după imaginea bisericii Catolice?

“Apostazia este ceea ce a condus biserica timpurie să caute ajutorul statului civil, și aceasta a pregătit calea pentru dezvoltarea papalității—fiara....**Astfel apostazia în biserică va pregăti calea pentru imaginea fiarei.**” Great Controversy [Marea Luptă], p 443-444.

Înainte ca oricare biserică protestantă să se poată forma în imaginea fiarei ei trebuie mai întâi să refuze să asculte de lumina și adevărurile lui Dumnezeu și să aleagă apostazia și întunericul lui Satana. Și cu cât mai mare e lumina pe care ei o refuză, cu atât mai mare e apostazia și întunericul care va urma (Testimonies, vol 1, p 345). Și cu cât mai mare e apostazia, cu atât mai mult va reflecta acea biserică pe Roma.

Care sunt numele unor biserici protestante?

- Episcopală
- Prezbiteriană
- Luterană
- Nazareană

- Metodistă
- Baptistă și etc.

Ce spuneți despre Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea? Este aceasta o biserică protestantă? Da. De fapt biserica AZȘ a fost una care a “protestat” cel mai mult împotriva bisericii Catolice în secolul al 19-lea. Astfel biserica AZȘ este deasemenea una dintre bisericile protestante.

Dintre toate aceste biserici protestante pe care le-am numit, este una dintre ele care a refuzat lumina Cerului și adevărul lui Dumnezeu pentru a alege în loc întunericul și apostazia? Da. Care dintre ele? Toate acestea, incluzând biserica AZȘ!

Cu această ultimă declarație, unii Adventiști de ziua a Șaptea s-ar putea să se îndoiască de faptul că într-adevăr biserica lor iubită, căreia i s-a dat cea mai mare lumină de cât oricare altă biserică din istoria acestei lumi, a ales întunericul și apostazia. Este aceasta adevărat?

“Oh, dacă aș avea veștile îmbucurătoare că voința și mințile acelor din Battle Creek care au pretins să fie lideri, ar fi fost eliberate de învățăturile și sclavia lui Satana, căruia i-au fost robi de atât de mult timp, aș fi binevoitoare să trec întinsul ocean Pacific să le mai văd fețele o dată. Însă nu sunt doritoare să vă văd cu percepțiile slăbite și cu mințile înnorate **pentru că ați ales întunericul mai de grabă de cât lumina.**” Testimonies to Ministers, p 396.

“Apostazia a venit în rândurile noastre așa cum a venit în Ceruri, și toți care se unesc cu Satana în acest fel de lucrare vor acționa pe aceleași principii pe care a lucrat Satana.” Manuscript Releases, vol 7, p 178 (Letter 156, 1897).

“Niciodată mai înainte nu am purtat o inimă atât de tristă ca de când am văzut apostazia bărbaților și al femeilor care au avut o mare lumină...însă nu am putere să schimb lucrarea seducătoare al dușmanului.” Manuscript Releases, vol 7, p 193 (Letter 266, August 5, 1906).

O dată cu refuzarea luminii lui Dumnezeu și cu alegerea întunericului și apostaziei, au început liderii bisericii AZȘ să formeze organizația acesteia după asemănarea bisericii Romano Catolice? Sora White a scris liderilor în 1886 avertizându-i de ceea ce se întâmpla exact atunci.

“Răul de la centru atât de multe responsabilități în Battle Creek nu a fost mic. Pericolele sunt mari. Acolo sunt elemente neconsacrate care așteaptă doar să-și pună toată influența lor de partea răului.” Letter 34, March 1, 1886 (Manuscript Release #133, p 27).

Doar doi ani mai târziu aceste “elemente neconsacrate” au avut șansa lor, și la sesiunea Conferinței Generale din 1888 ținută în Minneapolis, Minnesota, majoritatea conducerii bisericii au fost “influențați de partea cea rea” și ei au refuzat “cea mai prețioasă solie” de la Domnul (Testimonies to Ministers, p 91, 468). Și cu aceasta deasemenea ploaia târzie și marea strigare al soliei întreprinse îngerești (vezi 1893 General Conference Bulletin, p 183; Selected Messages, book 1, p 234-235). Și pentru că ploaia târzie și marea strigare au fost refuzate, tot așa și Duhul lui Dumnezeu a fost refuzat (See 1893 General Conference Bulletin, p 359; Special Testimonies, Series A #6, p 20)!

Și pentru că Spiritul lui Dumnezeu cu puterea Sa de schimbare spre neprihănire a fost refuzat, atunci un alt spirit cu puterea sa de schimbare spre întuneric și apostazie a fost acceptat. Sora White a scris în 1891:

“**Puterea întunericului și-a pus deja forma și superscripția sa asupra lucrării** care ar trebui să stea neîntinată, nepoluată de înșelăciunile viclene ale lui Satana.” Testimonies to Ministers, p 277.

Dacă această modelare asupra lucrării de “puterea întunericului” ar fi permisă de conducerea AZȘ, care ar rezultatul?

“În 1890 și 1891 mi s-a prezentat o vedere al pericolelor care va amenința lucrarea ... propunerile care, pentru autorii lor s-au părut să fie foarte înțelepte, vor fi introduse, uitându-se la formarea unei confederații **care ar face Battle Creek asemenea Romei**, marele cap al conducerii...” Letter 71, April 8, 1894 (Manuscript Release #133, p 27).

A continuat conducerea să meargă pe aceiași cale și să urmeze cursa care va forma Conferința Generală și biserica AZȘ într-o imagine a fiarei? Da!

“Dumnezeu a dat fiecărui om lucrarea sa....El niciodată nu a pus asupra unui om, sau asupra unui comitet de oameni...El niciodată nu a pus asupra cuiva povara de a face reguli de acțiune care vor lega și restrânge lucrarea, și vor constrânge lucrătorii spre o anumită cursă de acțiune.

“Faptul că un om a fost ales să fie președinte al unei conferințe nu înseamnă că el are autoritate să stăpânească asupra conlucrătorilor lui de lucru. **Aceasta este după practica Romei**, și nu poate să fie tolerată, pentru că restrânge libertatea religioasă, și omul (președintele) este condus să se pună însuși unde doar Dumnezeu ar trebui să fie....

“Prin a urma o cursă de acest fel, **oamenii urmează pe o cale asemănătoare cu cea a Romei Catolice** care-și centrează orice putere a bisericii în papa, și îi atribuiesc autoritatea de a acționa ca Dumnezeu...când acest fel de acțiune vine printre noi ca popor, **e nevoie de protest.**” Letter 53, 1894 (Manuscript Release #714, p 41-42).

“Ar fi periculos să consolidăm toate instituțiile noastre sub un singur cap în Battle Creek, și să lăsăm o instituție ca să controleze pe toate celelalte. Aceasta s-ar dovedi a fi un blestem. Domnul nu a plănuit ca Battle Creek să controleze toate aceste instrumente.” Manuscript Releases, vol 4, p 441 (Manuscript #11, April 10, 1895).

A ascultat conducerea de toate aceste avertizări, sau au continuat să lucreze pe aceleași principii corupte, mergând pe drumul Romei?

“Nu îmi găsesc odihnă în suflet. Scenă după scenă mi se prezintă în simboluri înaintea mea, și nu am odihnă până când nu încep să scriu aceste lucruri. La centrul lucrării lucrurile sunt formate în așa fel încât orice altă instituție urmează aceiași cursă. **Și Conferința Generală însăși devine coruptă** cu sentimente și principii greșite. În lucrarea planurilor, aceleași principii sunt manifestate care au controlat lucrurile în Battle Creek de un timp destul de îndelungat.

“Mi s-a arătat că națiunea iudaică n-a fost adusă de-o dată în condiția lor de gândire și practică. Din generație în generație ei au lucrat pe teorii false, îndepliniind principii opuse adevărului, și combinând cu religia lor gânduri și planuri care au fost produsul minților umane. Invențiile umane au fost făcute supreme....

“Metodele lui Satana tind spre un capăt – să facă pe oameni sclavii oamenilor....puterea stăpânitoare care s-a dezvoltat, ca și cum poziția i-a făcut pe oameni dumnezei, mă înfricoșează, și trebuie să cauzeze frică....

“Spiritul denotațiunii se întinde spre președinții conferințelor noastre....Satana se bucură mult, pentru că el i-a inspirat cu atributele sale. **Ei merg pe linia Romanismului.**” Testimonies to Ministers, p 395-362 (1895).

Sora White a avertizat pe lideri că pentru o vreme ei au urmat principiile corupte ale lui Satana, și că ei mergeau pe aceeași linie care a condus spre dezvoltarea Romei.

E interesant de observat ca dânsa să menționeze biserica Iudaică și sistemul ei religios ca un exemplu despre ceea ce se întâmpla în biserica AZȘ în acest timp. De ce a dat biserica Iudaică ca un exemplu? Pentru că conducerea iudaică a urmat aceleași principii corupte care au condus la dezvoltarea papalității.

Dânsa scrie în Spiritul Profeției, vol 3, p 44 și 59, că sistemul religios iudaic a devenit asemenea Catolicismului Roman.

“O asemănare izbitoare există între biserica Romei și biserica Iudaică în timpul primei venirii a lui Hristos.” Spiritul Profeției, vol 4, p 384.

Dânsa a încercat să trezească pe liderii bisericii prin a le arăta rezultatul sfârșitului apostaziei pe care ei au ales s-o urmeze. Aceasta **inevitabil ar conduce biserica AZȘ și organizația ei să devină o imagine al Catolicismului sau o imagine a fiarei.**

A dat ascultare conducerea la această profecie și avertizare? Sau au continuat să urmeze aceleași principii corupte, prin a centraliza toată puterea și controlul în mâinile Conferinței Generale, și înălțând pe oameni în locul lui Dumnezeu cu un președinte al Conferinței Generale fiind dumnezeul sau papa acestui popor?

“Aceleași lucru care a fost făcut în trecut va fi purtat înaintea sub înfățișarea Asociației Conferinței Generale...cu certitudine acum nu mai este nimica care să poarte acreditarea divină....Cât de mult timp vor fi aceste lucruri?...acolo sunt unii care nu detectează efectele dăunătoare ale planurilor cu care de mulți ani au lucrat într-o manieră necinstită [vicleană, ascunsă]....înrobirea sufletelor oamenilor de tovarășii lor adâncește întunericul care deja îi înconjoară.

“**Cine poate acum să se simtă sigur în a respecta vocea Asociației Conferinței Generale? Dacă oamenii bisericilor noastre ar fi înțeleși administrarea oamenilor care umblă în scânteile luminii pe care ei le-au aprins, ar respecta ei deciziile lor? Răspund, nu, nici măcar pentru un moment. Mi s-a arătat că poporul în general nu știe că inima lucrării este îmbolnăvită și coruptă în Battle Creek. Mulți dintre oameni..încuvîntează la planuri pe care ei nu le înțeleg.**” Letter 81, May 31, 1896 (Spalding and Magan Collection, p 35).

Dânsa a scris într-o altă mărturie:

“Conferințele unui stat s-ar putea să depindă de Conferința Generală pentru lumină și cunoștință și înțelepciune; însă este în siguranță pentru ei să facă aceasta?...A pune pe oameni acolo unde Dumnezeu trebuie să fie nu Îl onorează sau slăvește pe Dumnezeu. Trebuie să fie președintele Conferinței Generale dumnezeul acestui popor?...Domnul are o luptă cu poporul Său în această privință.” Testimonies to Ministers, p 375-376.

Dânsa ne scrie deasemenea:

“Ierusalimul este o reprezentare a ceea ce biserica va fi dacă refuză să umble în lumina pe care Dumnezeu a trimis-o....El vine să investigheze în Battle Creek, care se mișcă în aceeași direcție

asemenea Ierusalimului....Domnul vede ceea ce agentul uman nu vede și ceea ce nu vrea să vadă – rezultatul plănuirii umane în Battle Creek. El a făcut tot ceea ce Dumnezeu ar fi putut să facă....însă printr-un proces lung de depărtare de la principiile drepte și de neprihănire, oamenii s-au pus înșiși unde lumina și adevărul, dreptatea și îndurarea, nu sunt discernute....acestea nu sunt povești, ci adevăr.” Testimonies, vol 8, p 67-68 (1898).

Deasemenea casa de publicare pentru biserică, care-și trimite cărțile și hârtiile sale tuturor oamenilor noștri, afectându-i prin ceea ce citesc, a urmat deasemenea pe aceleași căi.

“Comitetul cărții **merge pe urma căilor Romei.**” Manuscript Releases, vol 10, p 350 (Manuscript #148, October 26, 1898).

“Simt o teroare a sufletului când văd în ce situație a ajuns casa noastră de publicare. **Presele din instituția Domnului au tipărit teoriile Romei care distruge sufletul...**” Testimonies, vol 8, p 91.

Conducerea a urmat o cursă direct în opoziție cu ceea ce Dumnezeu a ales pentru ei să urmeze, iar ei au trădat cauza lucrării lui Dumnezeu punând-o în mâinile lui Satana. În esență, liderii au dărâmat lucrarea lui Dumnezeu – pe care o dată ei au ridicat-o, iar acum ei au ridicat lucrarea lui Satana – pe care o dată ei au dărâmat-o. Dânsa a scris pentru a avertiza poporul nostru:

“Cauza lui Hristos va fi trădată. Aceia care au avut lumina adevărului și care s-au bucurat de binecuvântările ei, însă care s-au întors de la ea, se vor lupta împotriva Spiritului lui Dumnezeu. Inspirați cu un spirit de jos, **ei vor dărâma ceea ce ei o dată au ridicat, și vor arăta la toate sufletele care se teme de Dumnezeu și care sunt chibzuiți, că nu se poate pune încredere în ei.** Ei s-ar putea să pretindă adevăr și neprihănire, însă spiritele și lucrările lor vor mărturisi că ei sunt trădători ai Domnului lor. Atributele lui Satana ei le numesc a fi mișcările Duhului Sfânt.” Review and Herald, May 24, 1898 (vol 3, p 571, col 3).

Aceasta a fost ceea ce s-a întâmplat înainte de anul 1900, și noi putem vedea că biserica AZȘ a fost modelată cu prudență pentru a reflecta Roma. Însă a lăsat Dumnezeu ca acest rău să continue fără să fie căutat? Nu.

La Conferința Generală din 1901 Dumnezeu a trimis o voce decisă de protest pentru a încerca să întoarcă înapoi lucrurile. Această voce a muștrătat cu claritate și fără teamă, și a chemat să dea pe liderii afară care au urmat pe linia papalității și care a format biserica și organizația ei după aceeași imagine. Această voce a chemat pentru o reorganizare completă departe de principiile papale pe care biserica le-a ridicat, și pentru a veni înapoi să ridice principiile lui Dumnezeu. Iar această persoană a fost prima care a vorbit când conferința a fost deschisă oficial.

Sora Ellen White a venit înainte și a spus aceste cuvinte:

“Am un interes deosebit pentru mișcările și deciziile care vor fi făcute la această conferință în ce privește lucrurile care ar fi trebuit să fi fost făcute cu ani în urmă...Dumnezeu le-a dat (conducerii) lumină clară despre ceea ce să facă, însă ei s-au depărtat de lumină...De ce, vă întreb, sunt oameni care nu și-au adus eul în supunere **permiși să stea în poziții importante de adevăr și să mânuiască lucrurile sfinte?**...Nouă ni s-a dat o oportunitate să ne scăpăm de orice fel de rebeliune....

“O, sufletul meu este tras spre aceste lucruri!...**Ca acești oameni să stea într-un loc sacru, pentru a fi ca vocea lui Dumnezeu pentru popor, așa cum am crezut să fie Conferința Generală, – aceasta este trecut. Ceeace noi dorim acum este o reorganizare. Noi vrem să începem de la temelie, și să construim asupra unui principiu diferit...**

“Oamenii care au fost pentru un timp îndelungat în poziții de încredere în timp ce au desconsiderat lumina pe care Dumnezeu le-a trimis-o, nu se poate depinde de ei. **Dumnezeu vrea ca aceștia să fie dați la o parte...**

“Acuma doresc să vă spun, Dumnezeu n-a pus nici o putere stăpânitoare [sau regească] în rândurile noastre pentru a controla...trebuie să fie o renoație, o reorganizare...” 1901 General Conference Bulletin, p 23-26.

Ca răspuns la acest “protest” supremația stăpânitoare papală, care a fost așezată de conducere peste tot poporul AZȘ, a încuviințat să se dea jos, și o reorganizare s-a părut să i-a loc. Nu e nevoie să mai spunem că sora White împreună cu alții au fost foarte bucuroși și încântați. Însă a fost Spiritul lui Dumnezeu cu adevărat lăsat înapoi în conferință, și permis să fie împărat peste poporul nostru iarăși? Sau liderii aceștia au pretins doar să renunțe la puterea lor de stăpânire, în timp ce au închis afară pe Spiritul lui Dumnezeu continuând cu planurile lor pentru a forma biserica AZȘ și organizația ei în imaginea fiarei; însă sub pretinderea că ridică cauza lui Dumnezeu? Care au fost adevăratele acțiuni ale liderilor bisericii și rezultatul Conferinței din 1901?

Sora White ne scrie cu tristețe:

“Ce lucrare minunată ar fi putut să fi fost făcută pentru grupul cel mare adunat în Battle Creek la Conferința Generală din 1901, dacă liderii lucrării noastre ar fi fost serioși în această privință. Însă lucrarea pentru care tot Cerul a așteptat s-o facă imediat ce oamenii ar fi pregătit calea, n-a fost făcută; pentru că liderii au închis și au zăvorât ușa împotriva intrării Spiritului... Ei s-au ridicat prin facerea răului, și au spus **Spiritului lui Dumnezeu, ‘pleacă acum, când voi avea un timp mai potrivit, Te voi chema.’**” Battle Creek Letters, p 55-56.

Dânsa a scris desemenă despre aceasta și ne spune:

“**Rezultatele ultimei Conferințe Generale (1901) a fost cea mai mare, cea mare teribilă tristețe a vieții mele. Nici o schimbare n-a fost făcută...**Oamenii n-au primit mărturia Spiritului lui Dumnezeu....E un lucru periculos să refuzi lumina pe care Dumnezeu o trimite....Tot așa și astăzi asupra acelor care au avut lumină și evidență, însă care au refuzat să asculte de avertizările și rugămințile Domnului, **vaiul [sentința] Cerului este pronunțat.**

“Domnul a fost răbdător pentru un timp lung cu perversitatea lui Israel, însă timpul a venit când poporul a trecut limitele...” Manuscript Releases, vol 13, p 122-123 (Letter 17, January 14, 1903).

Astfel vedem că conducerea a pretins doar să dea la o parte supremația stăpânitoare papală care a domnit în mijlocul lor! Ei au pretins doar să renunțe la confederația lor de a consolida toată puterea în Conferința Generală cu un singur om în control! Ei au pretins să se reorganizeze și să renoveze biserica și organizația ei cu un program diferit spre Dumnezeu, însă în realitate ei au continuat cu planurile lor spre a forma biserica AZȘ și organizația ei într-o imagine a fiarei!

Iar la sesiunea următoare a Conferinței Generale în 1903, cu A.G. Daniels ca președinte al Conferinței Generale, cu toată pretinderea în a urma planurile de reorganizare notate la Conferința Generală din 1901 au fost date la o parte, și o nouă constituție a fost adoptată.

Puterea de stăpânire a fost iarăși adusă în biserică în mod oficial, în timp ce sfatul și poruncile lui Dumnezeu și ale profetei au fost refuzate. Și aceste lucruri au fost făcute în prezența tuturor, care au reprezentat întreaga biserică AZȘ.

Însă nu toți au fost adormiți către rezultatele inevitabile ale ramificațiilor serioase care această faptă a fost gata să aducă. Înainte ca constituția nouă să fie adoptată în 1903, Percy T. Magan a mers la amvon și a spus:

“Noua constituție care a fost propusă inversează pașii reformatori care au fost luați, și principiile care a fost date, și care au fost adoptate ca principii de reorganizare ... în constituția din 1901....

“...în acea constituție, chiar dacă e stângace după cum o numiți, defectă după cum o marcați, acolo sunt principiile de reformațiune și reorganizare pentru capul lucrării care sunt corecte; și acele principii sunt cu totul răsturnate și măturate de-o parte în noua constituție care e propusă.

“S-ar putea să se spună că acolo nu este nimica în această nouă constituție care nu este cu totul protejată de proviziunile făcute; însă vreau să vă spun că orice om care a citit Istoria lui Neander al Bisericii Creștine, a lui Mosheim, sau oricare alta de cei mai mari istorici...nu poate să ajungă la nici o altă concluzie decât că **principiile care sunt aduse înăuntru prin această constituție propusă, și felul în care sunt aduse înăuntru, sunt aceleași principii, și introduse cu tot atâta precizie în același fel, așa cum au fost cu sute de ani în urmă când papalitatea a fost formată.**”
1903 General Conference Bulletin, p 150.

Cu toate acestea constituția din 1903 a fost aprobată, și o nouă organizație a fost stabilită care a fost bazată pe aceleași principii care a dat naștere la papalitate.

A fost pe aceleași principii că biserica Iudaică a devenit o desfrânată după cum e descrisă în Apocalipsa (vezi Isaia 1:21; Great Controversy, p 382; Selected Messages, book 3, p 417).

Deasemenea datorită acestor principii biserica Romano-Catolică a devenit o desfrânată după cum este descrisă în Apocalipsa (vezi Apocalipsa 17; Spiritul Profetei, vol 4, p 233).

Așadar, datorită faptului că biserica AZȘ a urmat aceleași principii, pe care biserica Iudaică le-a urmat și deasemenea Catolicismul Roman, tot așa și ea a devenit o desfrânată după cum este descris în Apocalipsa!

“Învățătorul ceresc a întrebat: ‘Ce înșelăciune mai puternică poate să înșele mintea decât pretinderea că voi construiți pe o temelie corectă și că Dumnezeu vă acceptă lucrările voastre, când în realitate voi faceți multe lucruri după felul lumii păcătuind împotriva lui Iehova?’...

“Am văzut pe Instructorul nostru arătând spre hainele așa numitor neprihăniți. Rupându-le jos, El a descoperit necurăția dedesupt. Apoi El (Hristos) mi-a spus: ‘Nu poți să vezi cum ei în mod pretins și-au acoperit necurăția și putreziciunea caracterului?’ **‘Cum a devenit cetatea credincioasă o desfrânată!’** Casa Tatălui Meu este făcută într-o casă de comerț, un loc de unde prezența și gloria divină s-au depărtat!’

“Dacă biserica, care acuma este dospită cu alunecările ei, nu se va pocăi și să fie convertită, ea va mânca din roada lucrării ei, până când se va urâ pe ea însăși.” Manuscript 32, April 21, 1903 (Testimonies, vol 8, p 249-250). (Vă rog să citiți deasemenea Review and Herald, October 31, 1899 (vol 4, p 109, col 3)).

Cu adevărat, biserica AZȘ și organizația ei urmează pe drumurile Romanismului!

În 8T 249-250 această mărturie, dânsa spune că biserica este “dospită de alunecările ei.” Ce înseamnă aceasta?

“Biserica care alunecă este cea care micșorează distanța dintre ea și papalitate.” Signs of the Times, February 19, 1894 (vol 3, p 99, col 2).

Astfel biserica a fost dospită cu principiile papalității pe care conducerea a ales să le urmeze. Aceasta nu a fost doar limitată în rândurile Conferinței Generale, ci a fost răspândită în întreaga biserică!

Unii au ideea greșită crezând că indiferent cât de coruptă devine Conferința Generală, biserica lor AZȘ unde ei merg nu va deveni atât de coruptă—ci va rămâne pură, cu toate că este în legătură și unită cu organizația. Este aceasta adevărat? Nu!

“E imposibil să vă uniți cu aceia care sunt corupți, și totuși să rămâneți puri. ‘Ce legătură este între neprihănire și fărâdelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Și ce înțelegere poate să fie între Hristos și Belial?’ (2Corinteni 6:14-15). Dumnezeu și Hristos și Oștirea Cerească doresc ca omul să știe că **dacă se unește cu ceea ce este corupt, el va deveni corupt.**” Review and Herald, January 2, 1900 (vol 4, p 137, col 2).

“...după cum inima umană își trimite curentul viu de sânge în toate părțile trupului, tot așa se întâmplă cu administrarea în acest loc, **conducerea bisericii, afectează întregul trup al credincioșilor.** Dacă inima fizică este sănătoasă, sângele care este trimis de la ea în sistemul ei este deasemenea sănătos; însă dacă această fântână este impură, întregul organism devine îmbolnăvit de otrava lichidului vital. Tot așa este și cu noi. Dacă inima lucrării devine coruptă, întreaga biserică, în ramurile și interesele ei variate, răspândite deasupra întregului pământ, va suferi în consecință.” Testimonies, vol 4, p 210.

De fapt în aceeași carte la pag. 513, dânsa ne spune exact cât de coruptă va deveni biserica AZȘ în întreaga lume!

“Dacă cea mai serioasă vigență nu este manifestată la marea inimă a lucrării pentru a proteja interesele cauzei, **biserica va deveni la fel de coruptă ca bisericile celorlalte denominațiuni.**”

Și pentru că aceasta este adevărat, atunci chiar și acea biserică mică AZȘ de la țară, sau în mijlocul pădurii, unde s-a pus atât de mult timp și energie pentru a o păstra pură, și aceasta deasemenea va deveni coruptă datorită legăturii ei cu organizația coruptă. Și dacă conducerea, care a format biserica în imaginea fiarei, a înaintat în planurile lor, atunci orice biserică AZȘ, legată de conferință, și orice membru al bisericii deasemenea va deveni o parte al acestei imagini. Tot așa ca și celelalte biserici protestante. Nimeni nu ar fi lăsat afară, doar dacă ei s-ar deconecta de aceasta.

Sora White ne-a spus deasemenea în 8T 249-250 această mărturie, că dacă biserica din 1903 nu s-ar pocăi, atunci ea va continua cu planurile ei – mâncând din roada ei sau continuând să lucreze pe aceleași principii ale papalității, până când își vor fi ajuns ținta. Apoi dânsa ne spune că ei se vor “urâ” pe ei înșiși!

S-a pocăit conducerea bisericii AZȘ din 1903 și a venit înapoi la Domnul, sau au continuat ei cu planurile lor? Conducerea a refuzat pocăința în 1903 (vezi Special Testimonies, Series B #7, p 5-6; Upward Look, p 301), și au continuat cu planurile lor—urmând reforma lui Satana (vezi Selected Messages, book 1, p 204-205) pentru a forma biserica după imaginea Romei.

Însă acesta a fost un loc unde **a trebuie să folosească cea mai șireată înșelăciune în ordine pentru a aduce planurile lor la îndeplinire.** Schimbările, atât în doctrină cât și în organizație au trebuit să fie aduse în mod treptat pentru a nu trezi majoritatea membrilor bisericii adormiți la ceea ce se întâmpla.

Membrii deja au fost instruiți și educați “pentru a se uita la om, și să se încreadă în om,” și să aștepte mult de la om în loc să se “uite la Isus” (Testimonies to Ministers, p 93). Ei au fost deja instruiți să se uite și să urmeze regulile și deciziile Conferinței Generale ca fiind vocea lui Dumnezeu, iar astfel dacă liderii ar putea să-i țină pe oameni și în mod special pe cei tineri să creadă aceasta, atunci aceasta ar însemna succesul planurilor lor. Iar dacă vreo întrebare ar fi fost să se ridice în privința naturii planurilor care ar fi aduse înăuntru, atunci liderii vor declara că aceste schimbări trebuiesc să fie făcute și urmate pentru “avansarea cauzei lui Dumnezeu” (Testimonies to Ministers, p 359-360).

Liderii nu vor permite nimica “să stea în calea acestei noi mișcări” (Special Testimonies, Series B #7, p 39-40; Selected Messages, book 1, p 204-205). Și dacă niște membrii s-ar trezi și ar suna o notă din trâmbiță pentru alarmă spre a trezi pe frații și surorile lor la realitatea lucrurilor și ceea ce se întâmplă în biserică, atunci liderii și pastorii vor spune că aceste “voci” sunt doar acuzatorii fraților asemenea lui Satana, și încearcă să dărâme ceea ce Dumnezeu a ridicat. Însă în realitate conducerea este cea care dărâmă ceea ce Dumnezeu a ridicat (vezi Review and Herald, May 24, 2898 (vol 3, p 571, col 3))

Și totuși, acolo au fost prea mulți adventiști adevărați și fermi în timpul deceniilor timpurii din anii 1900, cărora nu le-a fost frică să ridice nota trâmbiței de alarmă pentru a trezi pe oameni dacă ei au detectat rezultatul planurilor lor fiind promulgate. **Astfel, înainte ca liderii să poată aduce schimbări majore, ei au trebuit să aștepte până când majoritatea “problemelor serioase” și “anumite dificultăți care ar confrunța” planurile lor, să se domolească. Ei au știut “că va fi nevoie de timp pentru anumite răni teologice să se vindece, și pentru atitudini să se modifice de partea unora” și “probabil va fi necesar să aștepte până când unele persoane au căzut din acțiune” înainte ca unele schimbări majore să poată forma biserica după imagine “care să fie adusă înainte cu înțelepciune”** Movement of Destiny, p 17.

Una dintre primele schimbări a fost adusă peste o jumătate de secol după 1903, în 1955-1957. În timpul acesta **câteva întâlniri “repartizate”** (Movement of Destiny, p 19) au luat loc între conducerea AZȘ și Evangelicali (din bis. Evangelică), cunoscută deasemenea ca situația lui Martin și Barnhouse.

După ce aceste întâlniri “repartizare” s-au terminat, **s-a descoperit că conducerea AZȘ a făcut multe concesiuni scrise majore cu evangelicalii asupra multora dintre doctrinele noastre care au fost bine stabilite și adevărate și care au fost stâlpii Adventismului istoric, și care au fost făcute acuma mai în comun cu ceea ce restul creștinătății învață.** (După cum vedeți, în ordine pentru ca biserica să devină asemenea Romei, trebuia să renunțe la particularitățile ei și să coboare standardul înalt și mareț, ceea ce este exact ce vedem că ei au făcut aici.)

Cartea “Questions on Doctrine” (Întrebări de Doctrină) a fost publicată de Review and Herald pentru a arăta întregii creștienătăți noua stare oficială și schimbată al doctrinei bisericii AZȘ.

Însă Dumnezeu n-a lăsat poporul Său în întuneric în privința acestor lucruri întâmplare. El i-a avertizat deja cu 60 de ani mai înainte ca aceste întâlniri să fi luat loc, că liderii vor produce “documente scrise...promovând concesiuni” cu lumea (Counsels to Writers and Editors, p 94-95)!

Cu toate că conducerea a așteptat peste 50 de ani cu răbdare înainte ca să înceapă schimbările majore; gândind că atitudinile majorității adventiștilor s-au schimbat într-o stare mai lejeră și lipsită de grijă sau poate chiar au căzut din acțiune, Dumnezeu iarăși a avut o voce de protest ridicată pentru a încerca să trezească pe poporul Său.

M. L. Andreasen a început să sune din trâmbiță sunete de alarmă, încercând să trezească pe poporul nostru pentru a vedea ce făcea conducerea. Însă “nimica n-a fost permis să stea în calea noii mișcări.” Descriind câte ceva din ceea ce conducerea a încercat să-l aducă la tăcere, el scrie în scrisoarea sa #4:

“Mi s-a ordonat în mod simplu să-mi încetez activitatea, fiind amenințat că dacă nu fac aceasta, ‘fără îndoială această situație al relației tale către biserică va fi adusă înaintea ei.’ N-a fost nici o sugestie de vreo șansă să fiu auzit, mi s-a ordonat doar să-mi încetez activitatea. Altfel voi fi condamnat fără apel....acolo n-a fost nici o întrebare ridicată în ce privește dreptatea plângerii mele. Am fost deja condamnat; singura întrebare a fost care va fi pedeapsa mea...”

“Am fost aici de cincizeci de ani un membru onorat al bisericii, și am ținut poziții de responsabilitate. Însă dacă îndrăznesc să țin “vederi divergente de cele ale conducerii responsabile ale denominațiunii,” atunci am devenit un membru cu ‘ochii lărgiți neresponsabili’ care constituie ‘un lunatic mărginit’ al denominațiunii; și fără să mi se dea șansa de a fi auzit mi s-a ordonat să-mi încetez activitatea sau altfel voi simți ‘frânele’ aplicate. Dacă acum n-aș fi avut documentele înaintea mea, mi-ar fi fost greu de crezut că orice ‘lider în toată mintea’ ar încerca să înăbușească critica și să amenințe împotriva oricărui membru care are vederi diferite de conducerea responsabilă a bisericii. **Chiar s-a ajuns la așa ceva? Roma a mers doar cu puțin mai înainte.**” Letters to the Churches, p 62-63.

Deoarece o unire s-a întâmplat deja cu Evangelicalii și concesiuni au fost făcute cu multe dintre doctrinele noastre întemeiate, următorul pas către Roma a început când liderii au pus “accent pe adevărurile necontroverbiale împărtășite în comun cu toată creștinătatea” și refuzând să ridice și să învețe doctrinele care distinge poporul adevărat a lui Dumnezeu de restul lumii (vezi Ministry Magazine, March & June, 1966, și Review December 18, 1969). Aceasta a condus la cartea intitulată “Atât de Mult în Comun (So Much in Common)” **scrisă atât de World Council of Churches (Conciliul Bisericilor Lumii) cât și de biserică AZȘ.**

Ceea ce vă prezint este doar o parte mică din pașii luați de conducerea din 1903, dacă doriți să aflați mai mult scrieți pentru cartea “Urâciunea Pustiirii și Istoria Bisericii” la PO Box 328, Rogue River, OR. 97537 și o listă de prețuri vă va fi trimisă cu cererea Dumneavoastră.

Deoarece apostazia s-a întâmplat deja în biserică AZȘ și deoarece biserică s-a unit deja cu restul protestantismului în învățarea aceleași puncte de doctrină avute în comun în timp ce refuză să ridice la înălțime adevărurile de încercare, și pentru că biserică acceptă suportul statului și guvernului pentru instituțiile lor AZȘ, în mod special pentru colegii, etc. (scrieți pentru documentații), atunci după mărturia sorei White din Spiritul Profeției, vol 4, p 278, au rămas doar câteva schimbări nefăcute înainte ca biserică AZȘ să fie complet formată în imaginea fiarei.

În mijlocul anilor 1970 unele din aceste câteva schimbări au fost aduse la îndeplinire care ar fi trebuit să deschidă ochii tuturor membrilor bisericii pentru a vedea că ceva foarte greșit și serios este cu biserică lor.

În 1975-1975 Statele Unite (ale Americii) a dat în judecată biserică AZȘ pentru că ea a violat drepturi de egalitate în serviciu (Equal Employment Opportunity Act) făcute de Asociația Pacific de Presă de Publicație (Pacific Press Publishing Association) în ce privește Merikay Silver și alții.

În acest proces judecătoresc, conducerea bisericii AZȘ a adus niște documente înfricoșătoare despre organizația bisericii și poziția lor etc. Vom trece pe scurt prin câteva din acestea.

După cum imaginea este făcută pe aceleași principii corupte asemenea Catolicismului, atunci acolo nu poate fi nici o neplăcere (dezgustare, urâre) al acestor principii sau chiar al Romei însăși fără a împiedica formarea imaginii. **Lucrurile dezgustătoare ale papalității trebuie să fie date la o parte înainte ca imaginea să poată fi formată pe deplin.** Aceasta ne aduce la prima declarație făcută de Neal C. Wilson [fost președinte al Conferinței Generale] în replica sa pentru cei care s-au apărut pe pag. 4:

“Cu toate că este adevărat că a fost o perioadă în viața Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea când denomițiunea a avut o vedere distinctă anti-Romano Catolică, și termenul ‘ierarhie’ a fost folosit într-un sens sperjurativ pentru a se referi la forma de guvernare papală, **acea atitudine din partea bisericii n-a fost nimic mai mult decât o manifestare răspândită antipapală** dintre denomițiunile conservative protestante în prima parte al acestui secol și ultima parte al celei din’nainte, **și care a fost aruncată pe mormanul de gunoi al istoriei** în ceace privește Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.” Equal Employment Opportunity Commission vs Pacific Press Publishing Association, civ # 74-2025 CBR, 1975.

Această schimbare semnificantă și majoră în istoria de ură al bisericii AZȘ către Catolicism **a pregătit calea pentru conducere pentru a avea întâlniri prietenoase cu papa însuși.** În 1977, doar cu doi ani mai târziu, o asemenea întâlnire a luat loc, și s-a raportat în Adventist Review [o revistă asemenea Curierului Adventist], August 11, 1977. Pe pag. 23 se spune:

“În legătură cu o întâlnire recentă de consultare cu secretarii lumii al familiilor confesionale ținută în Roma, B.B. Beach, secretarul Diviziunii al Europei de Nord și Vestul Africii, unul dintre cei 15 participanți și singurul Adventist din grupă, a prezentat o carte și un medalion Papei Paul VI pe 18 Mai.

“Cartea prezentată a fost cartea misionară adventistă Faith in Action (Credință în Acțiune) și **medalionul a fost acoperit cu aur un simbol al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.**”

Aici vedem că biserica AZȘ a fost dată în “simbol” în mâinile papei!

Într-un ziar catolic numit Glas Koncila din Zagreb, Yugoslavia, această întâlnire a fost deasemenea raportată și este tradus după cum urmează:

“Secretarul prezent al Conferinței și secretarul șef al bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, domnul Beach, a dat un anunț pentru Radio-Vatican în care el a subliniat în mod distinct importanța acelei prime întâlniri al unui adventist cu papa. El citează după cum spune, ‘este o onoare distinctă pentru a fi prezent ca secretar al Conferinței într-o audiență aici în Roma cu părintele sfânt prezentând popei o carte descriind lucrarea bisericii Adventiste din întreaga lume.’”

Au uitat liderii bisericii AZȘ ce spune în Early Writings, p 214, despre papa? “Oamenii au fost cu totul înșelați. Ei au fost învățați că papii și preoții au fost reprezentanții lui Hristos, când de fapt ei au fost reprezentanții lui Satana, și aceia care s-au închinat înaintea lor s-au închinat lui Satana.”

Astfel biserica AZȘ a fost în realitate dată în “simbol” în mâinile lui Satana! Însă a fost aceasta într-adevăr prima întâlnire raportată între liderii AZȘ și papa? Nu!

În 1968, trei lideri adventiști au avut o audiență cu papa (Paul VI). Cei trei lideri au fost Pierre Lanares, Roland R. Hegstad, și Leif Tobiassen de la Universitatea Andrews (vezi Review, May 16, 1968, p 16-17, cu poze în Review din 30 Mai, 1968). Însă nici aceasta n-a fost prima întâlnire raportată între lideri adventiști cu papa.

Într-un ziar Canadian Union Messenger pe 22 Octombrie, 1952, spune că Dr. Jean G. Nussbaum, secretarul de libertate religioasă al Diviziunii Europene de Sud al Adventiștilor de Ziua a Șaptea “a avut șase interviuri cu prezentul papă.”

E interesant de notat că doar după cele 6 întâlniri diferite cu papa au luat loc conferințele “repartizate” cu evanghelicilor. Și de atunci încoace conducerea bisericii s-au mișcat repede spre Roma. Și nici audiența din 1977 n-a fost ultima raportată ca liderii adventiști să se fi întâlnit cu papa!

În revista Advetist Review din 6 Martie, 1980, p 24 spune:

“H. Arias, directorul Misiunii Uniunii Europene de Sud a vizitat pe papa Ioan Paul II pe 10 Ianuarie [1980]...”

Astfel din 1952-1980 au fost 9 diferite întâlniri dintre liderii AZȘ cu papa care au fost raportate, și nu pot să nu mă întreb câte alte întâlniri secrete au luat loc dintre ei care n-au fost raportate.

Cu adevărat biserica AZȘ “a aruncat pe mormanul de gunoi al istoriei” urârea pe care ei au avut-o pentru papa și Catolicismul Roman. De ce să nu se împrietenească conducerea Adventistă cu grupul pe care dorește să-i reflecte imaginea! (Vă rog să citiți Ezechiel 16:1-44).

Sora White ne-a avertizat că aceasta s-ar putea întâmpla cu antihristul (papa) să fie respectat de conducerea bisericii AZȘ.

“Religia lui Isus este în pericol. Este amestecată cu lucrurile lumești. Reguli lumești iau locul adevăratei evlavii și înțelepciuni care vine de sus, și Dumnezeu Își va retrage mâna S-a proteoate de la conferință. Va fi mutat chivotul legământului de la acest popor? Vor fi idoli aduși înăuntru pe ascuns? Vor fi principii false și precepte false aduse în sanctuar? Va fi antihristul respectat? Vor fi doctrinele și principiile adevărate care ne-au fost date de Dumnezeu, și care ne-au făcut ceea ce suntem, ignorate? Va deveni instrumentele lui Dumnezeu și casa de publicație doar o instituție lumească și politică? **Aceasta este exact unde dușmanul ne conduce prin oameni neconsacrați și orbi.**” Counsels to Writers and Editors, p 95-96.

Cu siguranță, “o mână întinsă” după cum spune Authur S. Maxwell în predica sa despre Vatican II, a fost oferită, și o unire între Catolicism și Adventism s-a întâmplat datorită urmașilor “neconsacrați și orbi” a lui Satana. Și chiar și aceasta a fost profețită de profeta noastră (a profețit în Kress Collection, p 153)!

Deasemenea în acest proces judecătoresc, Conferința Generală a fost declarată iarăși și iarăși a fi biserica AZȘ. În transcrierea judecătorei, pe pag. 15 al deschiderii dosarului bisericii, apar aceste două declarații:

“...astfel Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a format în [1863], ca Conferința Generală al Adventiștilor de Ziua a Șaptea.

“...Conferința Generală al Adventiștilor de Ziua a Șaptea, care este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea...”

Acuma, dumneavoastră ca membrii AZȘ agreeți cu aceasta? Mai întâi haideți să definim câteva lucruri. O biserică este un grup sau un corp de credincioși, și o organizație a bisericii este vehicolul pentru acești membri să-l folosească pentru a răspândi adevărul în larg cu mai multă eficiență.

Așadar, biserica și organizația ei sunt presupuse să fie două lucruri separate. Organizația trebuie să fie supusă membrilor bisericii pentru a înainta lucrarea lui Dumnezeu. Însă dacă organizația devine coruptă, atunci liderii vor încerca să întoarcă procesul. Dacă ei au succes, atunci membrii bisericii devin subordonați organizației, și lucrarea lui Dumnezeu este astfel împiedicată. Deasemenea, dacă aceasta s-ar întâmpla, atunci cel mai mare lider din organizație ar deveni ca un rege asupra poporului, și aceasta a fost cazul în Adventism peste 80 de ani! Oamenii se unesc cu biserica AZȘ, și liderii organizației Conferinței Generale îi controlează după cum doresc. Însă acum vedem altceva ce i-a loc în acest proces de judecată.

Conferința Generală s-a făcut în mod legal biserica AZȘ ceea ce înseamnă că fiecare membru din registrele bisericii acuma sunt membrii al organizației Conferinței Generale, iar atâta timp cât numele lor vor rămâne în registrele acestea, ei trebuie să fie supuși și subordonați autorității Conferinței Generale și președintelui acesteia.

Deoarece aceasta este adevărat, atunci devotamentul lor spiritual nu mai aparține lui Hristos, ci aparține Conferinței Generale și președintelui ei. Aceasta este exact ceea ce conducerea declară în transcrierea judecătorească. Ei declară pe pag. 17 în dosarul deschis al bisericii:

“Așadar, Conferința Generală este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea...întruparea bisericii rămășiței ca o denominațiune creștină, într-o organizație unificată în întreaga lume căreia toți Adventiștii de Ziua a Șaptea botezați îi datorează credincioșie spirituală.”

Puteți să vedeți biserica asemănându-se tot mai mult ca Roma? Tot așa Vaticanul și papa pretinde autoritate supremă spirituală asupra tuturor membrilor ei. Însă președintele Conferinței Generale a mers și mai departe decât acesta și și-a asumat titlul de a fi “primul pastor” al întregii biserici – titlu care aparține doar lui Hristos.

Președintele Conferinței Generale declară în declarația sa sub jurământ:

“...conducerea bisericii, **incluzându-mă pe mine însumi ca primul ei pastor...”** (Vezi deasemenea p 17 și 45 al acestei replici deschise al bisericii).

Astfel președintele Conferinței Generale al bisericii AZȘ nu s-a pus doar pe sine însuși într-o poziție asupra poporului care aparține doar lui Hristos, ci deasemenea își asumă titlul care aparține doar lui Hristos. Iar astfel el se face și pretinde a fi Dumnezeu asupra întregii bisericii membrilor AZȘ! (Vezi 2 Tes. 2:3-12). Ceea ce este exact o imagine oglindită în mod perfect al papei care el însuși pretinde a fi “pastorul suprem” și Dumnezeu asupra tuturor membrilor bisericii Romao Catolice. (Vezi cartea Vatican Council II, p 426).

Acum putem vedea cu claritate că președintele Conferinței Generale care este biserica AZȘ s-a făcut însuși a fi papa Adventismului! (Citiți iarăși Early Writings, p 214).

Sora White ne-a avertizat de această posibilitate să se întâmple după ce noua organizație a fost adoptată și întemeiată în 1903.

“Papa pretinde autoritate asupra multora care nu Îl recunoaște pe Hristos ca fiind singura noastră autoritate. El se pune în locul lui Dumnezeu, iar cei slabi și neinformați sunt ținuți de la

cunoștința care le-ar descoperi privilegiul lor ca copii ai lui Dumnezeu. **Noi nu trebuie să avem împărați, nici stăpâni, nici papi între noi.**” Manuscript Releases, vol 4, p 291 (Letter 212, 23 Septembrie, 1903.

În ce fel de structură a bisericii și organizație stăpânește Catholicismul? El stăpânește într-o structură de ierarhie în biserică. Acuma, ce fel de structură a bisericii au format liderii AZȘ organizația? Au avut ei succes să formeze structura bisericii lor să fie după imaginea Catholicismului?

Neal C. Wilson declară în transcrierea judecătorească pe pag. 3-4 în replica dosarului bisericii, și vă rog să citiți cu atenție:

“Din punct de vedere al bisericii eclesiastice, există multe forme de organizație al bisericii, care sunt descrise în diferite feluri ca prezbiterană (ceea ce implică o guvernare de preoție), sau episcopală (ceea ce implică o guvernare de episcopii bisericii), sau papală (ceea ce implică o guvernare de un singur prim episcop), sau congregațională (ceea ce implică o guvernare de un grup sau o biserică locală).

“Aceste distincții sunt fără semnificație legală. Din punct de vedere legal...doar două feluri de organizație a bisericii sunt care poartă cu ele consecințe de o semnificație legală: cei ‘congregaționali’ și alții, care după lege este numită ‘reprezentativă’ sau ‘ierarhială’.

“Faptul nu poate fi renegat ci este clar că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea categoric nu este ‘congregațională’ (cu toate că conține elemente de congregaționalism) ci e foarte clar că este de varietatea ‘reprezentativă’ sau ‘ierarhială’.”

Acești doi termeni “reprezentativă” și “ierarhială” înseamnă două lucruri diferite, atunci de ce folosește fr. Wilson ambii termeni pentru a descrie structura bisericii AZȘ? Mai târziu în același dosar pe pag. 29, dânsu ne spune de ce. El spune:

“...biserica guvernează printr-o metodă sau organizație care în terminologia Adventistă de Ziua a Șaptea este ‘reprezentativă’, și care îmbrățișează exact, din punct de vedere legal, același fel de organizație (în opoziție cu cea al ‘congregaționalismului’) după cum este îmbrățișat de termenul ‘ierarhial’.”

Astfel, structura bisericii AZȘ este ierarhială și nu reprezentativă. Însă pentru că în “terminologia Adventistă de Ziua a Șaptea” cuvântul ierarhial este înlocuit cu cuvântul reprezentativ, atunci conducerea poate să spună adventiștilor că biserica nu este o ierarhie când într-adevăr este. Ce înșelăciune!

Cât de aproape se aseamănă biserica AZȘ cu biserica Romano Catholică în structura ei în comparație cu restul protestantismului? Un astfel de studiu s-a făcut deja comparând 12 denominațiuni majore protestante cu biserica Romano Catholică, iar lucrurile găsite au fost publicate în Spectrum vol 14 #4, March, 1984, on p 40-53.

Cele 12 denominațiuni majore protestante sunt: Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Episcopală, Nazareană, Luterană/Sinodul din Missouri, Luterană Americană, Biserica Luterană în America, Prezbiterană Unită, Metodistă Unită, Adunarea lui Dumnezeu, Baptistă de Sud, Biserica Creștină (Ucenicii lui Hristos), Congregațională.

Dintre toate aceste denominațiuni majore protestante singura biserică care a fost cea mai apropiată de a se asemana cu biserica Romano Catholică în structură și organizație a fost biserica AZȘ. Pe pag. 42 spune:

“La nivelul Conferinței locale Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea are o formă de guvernare reprezentativă, deasupra acestui nivel regula Adventistă de ziua a Șaptea este ierarhială: autoritatea se scurge în jos, iar membrii din adunările locale nu au nici o voce....**Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea este un sistem închis, care se conduce singură, și care continuă singură, asemenea bisericii Romano Catolice**, în care aceia din autoritate nu sunt responsabili celor din pozițiile de jos. Deasupra nivelului Conferinței locale, cei din autoritate nu sunt votați, reprezentanți și responsabili unei conferințe locale sau membrilor în general.”

Așadar, conducerea AZȘ a format biserica într-o ierarhie! Însă cu toate acestea vedem că liderii continuă să lase pe membrii să creadă că ei sunt o structură reprezentativă, spunându-le astfel, și prin a-i pune să aleagă reprezentativi în timp ce aceasta nu face nici o diferență în ceea ce face Conferința Generală. De fapt, chiar și delegații oferă puterea care le-a mai rămas, sau dacă mai au ceva “comitetului executiv al Conferinței pentru a alege lideri.” (Vezi Recorder, May 5, 1986, p 4, și deasemenea June 16, 1986, p 5).

Din 1984, și în mod special de la sesiunea Conferinței Generale din 1985 și 1995, reguli de schimbare și restructurare au fost făcute în așa fel ca putere supremă și autoritate asupra tuturor membrilor bisericii să fie bine întemeiată și centralizată în ierarhia Conferinței Generale, încât este exact asemenea Catolicismului. De fapt atât de mult e astfel, încât un judecător federal al Statelor Unite spune aceasta despre ea.

Pe Octombrie 29, 1986, a fost dată o opinie de judecătorul William T. Hart al Districtului Curții U.S., Districtul de Nord pentru Illinois, Diviziunea de Est, în favoarea Conferinței Generale al bis. Adventiste de Ziua a Șaptea care a fost dată în judecată de Derrick Proctor. Judecătorul Hart declară:

“Documentele bisericii care prescriu structura și guvernarea bisericii confirmă că toate părțile bisericii sunt parte al unei singure entități. **Următoarea după biserica Romano Catolică, Biserica Adventistă este cea mai centralizată dintre toate denomiuniile majore creștine în această țară.** Conferința Generală ca trup al denomiunii Adventiste, care guvernează în întreaga lume, este cea mai înaltă autoritate judiciară, ecleziastică, și legislativă.” Derrick Proctor vs General Conference of Seventh-day Adventist, case #81 C 4938, Findings of Fact, Section B, Church Objectives and Structures p 22.

O, dragi frați și surori, un judecător al lumii poate să detecteze și să vadă cu claritate că biserica AZȘ s-a format după imaginea fiarei, însă poporul nostru este orb și nu poate să vadă deloc.

Judecătorul a spus: “toate părțile unei biserici sunt părți ale unei singure entități.” Toate părțile va include orice este în legătură cu organizația. Ceeace ar fi instituții, spitale, colegii, diviziuni, uniuni, conferințe, biserici, și membrii, ceeace înseamnă dumneavoastră!

Liderii Conferinței Generale au autoritate supremă și poate în mod legal să controleze toate părțile diferite ale bisericii, de la partea cea mai mică până la cea mai mare, ceeace înseamnă membrii ei. Numele dumneavoastră din registrul bisericii înseamnă că ați acceptat să fiți un membru loial Conferinței Generale care este biserica AZȘ, iar astfel liderii ei au control suprem asupra voastră atâta timp cât rămâneți o parte al acelei biserici și numele vostru este în registrele ei! Aceasta este o parte din “consecințele legale” despre care a vorbit Neal Wilson în transcrierea curții judecătorești în 1975.

Mai sunt multe alte schimbări care arată ce a făcut conducerea pentru a deveni asemenea Catolicismului, în mod special în doctrină și etc. Și deoarece noi nu avem timpul pentru a merge asupra tuturor acestora, am documentat peste 30 de lucruri similare într-un studiu pe care îl puteți citi în apendixul de la sfârșitul acestui pamflet, sau îmi puteți scrie pentru studiul mai mare care a fost tipărit.

Însă întrebarea cea mai importantă care trebuie să fie pusă este, a fost biserica formată pe deplin într-o imagine a fiarei de conducerea AZȘ? Aduceți-vă aminte ce a spus sora White despre această imagine:

“Imaginea este făcută ... după imaginea Romei, un trup eclesiastic îmbrăcat cu putere civilă, având autoritatea să pedepsească pe toți cei care nu se conformează. Imaginea fiarei reprezintă un alt corp religios îmbrăcat cu o putere asemănătoare.” Spiritul Profeteiei, vol 4, p 278.

Așadar, în ordine pentru ca imaginea să poată fi formată în mod complet, trebuie să fie o organizație religioasă asemenea Romei, eclesiastică și ierarhială, și trebuie să cheme sau să aibe puteri civile pentru a pedepsi pe cei care nu se conformează și refuză să urmeze regulile ei, dictările ei, și legile făcute de oameni, sau cu alte cuvinte, refuzând să se închine înaintea ei.

Noi am văzut deja cum a fost biserica AZȘ formată în mod complet în ce privește forma structurii, într-o altă organizație religioasă eclesiastică și ierarhială oglindind imaginea bisericii Romano Catolice, însă a folosit conducerea puterea civilă pentru a pedepsi pe cei neconformiști și care refuză să se închine și să urmeze regulile, dictările și legile lor omenești? Pentru că dacă conducerea într-adevăr face aceasta, atunci biserica AZȘ a devenit pe deplin o imagine a fiarei.

Este adevărat că conducerea AZȘ cheamă asupra autorităților civile pentru a persecuta și pedepsi pe cei care nu se conformează dorințelor bisericii AZȘ? Da! De multe ori!

În 1983 aporximativ 1300 de adventiști maghiari au fost excluși și pronunțați neconformiști pentru că ei au protestat împotriva bisericilor care sunt membrii în Conciliul Național al Bisericilor Libere (National Council of Free Churches). Neal Wilson a fost întrebat în privința acestei probleme în timpul unei perioade de întrebare și răspuns în 1985, iar dânsul declară:

“Noi am sfătuit grupul neconformist să recunoască organizația bisericii de pe întreaga lume, să-și pună bisericile lor în biserica lumii [organizația Conf. Gen.]. Însă noi nu putem recunoaște o organizație opusă, bazată pe premise false.” Pacific Union Recorder, February 18, 1985, p 4.

Acești adventiști maghiari care au fost excluși li s-a dat permisiunea de la stat să-și conducă întâlnirile lor de închinare în mod liber cu toate că n-au avut un permis de la stat să facă astfel, până când Neal Wilson a vizitat autoritățile guvernului Ungariei în 1986. Aici e raportul după cum urmează:

“Târziu în Iunie, 1986, Fratele Neal C. Wilson, președintele Conferinței Generale, a mers iarăși în Budapesta, Ungaria....Întâlniri au fost ținute...doar cu conducerea Uniunii Ungariei și cu guvernul Ungariei....Când a venit Luni pentru ca fratele Wilson să plece din Budapesta, Oszkar Egervary (liderul celor care au fost excluși) a fost chemat să vină la birul statului de religie...[și] i s-a spus patru lucruri.

“#1. Ei trebuie să oprească toate adunările. Nu se mai poate ține întâlniri religioase.

“#2. Ei nu mai pot primi daruri [bani] și să continue cu datoriile lor religioase.

“#3. Nu se mai poate ține întâlniri de tabără și de tineret.

“#4. Anumiți oamenii vor fi ținuți responsabili dacă aceste lucruri nu vor fi urmate....

“Peste o mie de Adventiști de Ziua a Șaptea nu se mai pot închina lui Dumnezeu împreună ca rezultat al vizitei fratelui Wilson în Budapesta.” Pilgrim’s Rest Tract, WM-140, July, 1986.

Acuma, permiteți-mi să vă întreb, ce fel de putere are Neal Wilson pentru a fi capabil să se întâlnească cu liderii unui guvern Comunist și să le spună ce să facă, iar guvernul civil îl ascultă? Doar o putere asemenea papei poate să facă aceasta!

Un alt incident – **în 1985 în timpul convenției Conferinței Generale de la Spuerdome în New Orleans, Louisiana, 5 adventiști au fost arestați pe proprietate publică pentru că au protestat împotriva minciunilor pe care liderii AZȘ le-au prezentat poporului nostru ca fiind adevăr.** Raportul:

“Cinci Adventiști de Ziua a Șaptea au fost arestați pe rampa pedestriană mergând de la Superdome spre hotelul Hyatt Regency Joi noaptea în timp ce preotestau...toți cei care au protestat au mers la Sesiunea Conferinței Generale Adventistă de Ziua a Șaptea în New Orleans...[și] au căutat un prilej la convenție pentru a-și exprima opoziția lor...însă Neal Wilson din Washington, D.C., președintele Conferinței Generale al Adventiștilor de Ziua a Șaptea i-a refuzat.”

“Hanson, vorbind pentru grup, a spus că arestările au fost folosite pentru a discredita protestul lor...” The Times–Picayune newspaper of Louisiana, Friday, July 15, 1985, p A-25, și Saturday, January 11, 1986, p A-22.

Un alt incident – **liderii Adventiști de Ziua a Șaptea al Conferinței din Kenya de Sud a chemat asupra statului și autorităților civile locale pentru a opri niște grupuri “dezbinătoare” de a nu ține întâlniri și spre a nu răspândi doctrina lor. Autoritățile civile au ascultat și le-au adus numele membrilor celor “dezbinători” peste 200 care au fost arestați și puși în închisoare pentru maximum 4 luni.** Situația a fost raportată într-o scrisoare de la un frate, pe 30 Noiembrie, 1986. El scrie:

“...noi știm că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a întors ca persecutoare împotriva aderanților ei.

“De această parte noi avem de-a face deasemenea cu o persecuție uimitoare de la conferința noastră al bisericii AZȘ...frați și surori...au fost dați liderului Conferinței noastre, și de la această dată, [începând cu 13 Oct.] peste 200 din frații și surorile noastre au fost trădați în timp ce alții au fost puși în închisoare pentru perioade de la șase săptămâni până la patru luni. E o rușine ca liderii noștri să aducă informatori și să spună poliției pe cine să prindă.

“În al doilea rând, liderii Conferinței noastre au făcut o regulă ca întâlniri să nu fie ținute în numele bisericii AZȘ cu excepția în ziua Sabatului între orele 9 dimineața până la 12 după amiază. După acea oră nu sunt permise întâlniri în bisericile Conferinței sau în timpul ultimelor zile ale săptămânii. Deasemenea ni s-a interzis să avem vizitatori la amvoanele noastre care nu sunt permiși de liderii Conferinței. Deseori sunt informatori ai statului printre închinători în bisericile noastre iar unii din frații și surorile noastre au fost luați după ce și-au exprimat crezurile lor în biserică.

“Situația de aici e atât de alarmantă în mod special când suntem ‘dați pe mâinile lor’ de așa numiți lideri spirituali care s-au unit cu autoritățile civile pentru a ne persecuta.”

Acum vă rog să nu credeți că eu cred doctrinele pe care acești oameni le învață, însă aceasta arată ce face biserica acelor care refuză să se “îchine” autorității lor. De fapt liderii AZȘ au chemat ziarele locale pentru a exprima mulțumire autorităților civile pentru a “ține” și a-i opri pe “dezbinațori”. Raportul după cum urmează:

“Peste 1000 de credincioși Adventiști de Ziua a Șaptea (AZȘ) s-au adunat la conducerea lor din Nyanachwa în Kisii și au chemat autoritățile pentru a sonda două grupuri neconformiste ale bisericii care sunt implicați în învățături eretice, a spus ieri directorul executiv al bisericii AZȘ din Conferința Kenyei de Sud, pastorul Nathan Ogeto.

“El a spus pentru ‘Kenya Times’ la telefon că acei credincioși includ lideri ai bisericii din toate ocupațiile vieții, prezbiteri, femei și lideri de grup....

“El a spus că adunarea a decis în unanimitate să condamne acele grupuri și despărțindu-se de ei și de învățăturile lor înșelătoare și activitățile lor nestabilite.

“Noi apelăm prin presă membrilor publice, guvernului și lumii în general că credincioșii bisericii AZȘ din Kisii nu au nimic de-a face cu grupurile neconformiste ale bisericii,’...

“El a spus că credincioși au condamnat și pedepsit pe cei care au fost liderii unui astfel de grup.

“Credincioșii AZȘ din Kisii, a spus el, doresc să-și exprime loialitatea lor totală și de neclintit pentru președintele Moi, pentru guvern și partida conducătoare Kanu.

“El a spus că adunarea a plătit un tribut special pentru Kisii DC, OCPD, birourile de district, șefilor și asistenților lor pentru conducerea lor capabilă de a ține și a salva situația.”
The Kenya Times, Monday November 24, 1986.

Și mai un alt incident, care se întâmplă chiar acum. În 1981 conducerea AZȘ a decis să marcheze [aceasta se referă la a nu avea dreptul de a folosi ceea ce a fost marcat de către alte instituții, grupuri, magazine, etc., ca și o marcă comercială] numele “Adventist” și “Adventist de Ziua a Șaptea” (reg #1,176,153 and reg #1,777,185 și este raportat în Adventist Review, November 24, 1983).

Ei au făcut aceasta pentru ca să poată controla în mod legal folosirea acestor nume, și să poată persecuta prin curțile legale pe oricine și pe toți care ar continua să folosească aceste nume marcate fără permisiunea Conferinței Generale.

Conducerea AZȘ a solicitat și a angajat serviciile unui avocat care lucrează cu marca comercială, numit Vincent L. Ramik, care este un avocat credincios Romano Catolic (vezi Adventist Review, September 17, 1981, p 3), pentru a încerca să oprească prin curțile judecătorești pe oricine și pe toți care ar dori să folosească aceste nume marcate fără permisiune. Peste 150 de oameni au fost amenințați cu judecată civilă dacă nu acceptă să semneze un “document de agreare” de 8 pagini, scris de Ramik.

Acest document declară, printre alte lucruri incredibile, că pentru a evita să fi dat în judecată trebuie să acceptați să “distrugeți toate semnele, reclamele, cărțile, publicațiile, revistele, ziarele sau orice altceva care conține numele ‘Adventist de Ziua a Șaptea’...” (Settlement Agreement, p 5).

Dacă semnați un astfel de document, veți fi obligat de lege să distrugeți toate cărțile, revistele, etc. care au numele de AZȘ în ele. Iar astfel toate cărțile soarei White trebuie să fie aruncate, împreună cu articolele Review and Herald și Signs of the Times. Toate acestea ar trebui să fie distruse după lege! **Și înainte ca acest “document de agreare” să poată fi legal–președintele Conferinței Generale trebuie să-și pună semnătura pe acesta.**

În statul Hawaii, Conferința General prin avocații ei angajați, a instigat o judecată împotriva a 12 membrii separați pentru că au numit casa lor de adunare, “Congregațiunea Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.”

Pe 8 Decembrie, 1987, o ordine al curții federale a fost făcută în favoarea Conferinței Generale, “interzicând celor apărați (bisericii cu cei 12 membrii și pastorului ei, John Marik) de a folosi numele “Adventist de Ziua a Șaptea,” și făcându-i să de-a jos semnul cu numele, și să dea agenților federali toate cărțile lor personale, revistele, și alte lucruri care au conținut numele de “Adventist de Ziua a Șaptea,” după cum s-a raportat în Pilgrim’s Rest Tract, WM 194, 1988.

Aceasta a condus la o amendă de 500 de dolari pe zi și o garanție de tribunal pentru arestarea lui John Marik, pastorul bisericii mici al grupului separat. Și pe 16 Decembrie, 1989, el a fost arestat, legat cu lanțuri la mâini, la mijloc și la picioare și la urmă a fost dus într-o închisoare în Los Angeles, cu o amendă de aproape 300,000 de dolari așezată asupra lui. Toate acestea s-au întâmplat pentru că el a refuzat să se închine autorității și cererii bisericii AZȘ!

Când se va trezi poporul nostru? Biserica a angajat un catolic să persecute, prin brațul puternic al puterii civile, pe oricine refuză să se închine bisericii AZȘ! Însă noi nu trebuie să fim surprinși, pentru că sora White a prezis că aceasta se va întâmpla! Dânsa scrie:

“Biserica apelează la brațul puternic al puterii civile. Iar în această lucrare, papistașii sunt solicitați să vină în ajutorul protestanților.” Spiritul Profeției, vol 4, p 425.

Ramik continuă să meargă peste tot în America în mod special pentru a găsi neconformiști care folosesc aceste nume marcate fără autorizație. El a fost citat când a vorbit cu un adventist amenințându-l cu darea în judecată spunând, “30 jos, 127 de mers.”

Oricine continuă să trimită zecimea Domnului la biserica AZȘ devine responsabil deasemenea pentru ceea ce face biserica, pentru că biserica plătește serviciile lui Ramik cu banii zecimii dumneavoastră! (Aproape toate noile activități și menținerea este plătită dintr-un procent al zecimii primită de fiecare conferință locală ! Vezi Pilgrim’s Rest Tract WM 178, 1987).

Toate aceste rapoarte arată că liderii bisericii AZȘ au chemat, au apelat și se unește cu autoritățile civile pentru a pedepsi și a persecuta pe aceia care refuză să asculte, să se plece și să se închine bisericii AZȘ! Și rapoartele continuă să crească!

De fapt permiteți-mi să vă arăt exact cât de aproape s-a unit biserica AZȘ cu guvernele civile, în mod special în Ungaria și deasemenea în țările comuniste din est. Voi citi din Sedința (tribunalului) din ’naintea Comitetului de Relații Străine (Hearing Before the Committee on Foreign Relations), senatul Statelor Unite, congresul nouăzeci și opt, sesiunea a doua, 12 Iunie, 1984, p 264-265, vă rog să citiți cu atenție:

“Câteva comentarii trebuie să fie făcute despre situația denominațiilor mici creștine care datorită numerelor limitate deseori sunt mai înclinate spre persecuție de ‘mijloace administrative.’ ...

“În sfârșit, situația Adventistă de Ziua a Șaptea trebuie să fie menționată. Conducerea lor, ridicată cu mâna de autoritățile statului, au purtat măsurile făcute în așa fel de a distrege autonomia bisericii. În cazul lor...metodele de intimidare deseori au fost mai sfidătoare decât acelea aplicate împotriva grupurilor mai mari după cum sunt Catolicii. Cu toate acestea, aceștia sunt familiari acelor care au studiat sisteme totalitare. Ele sunt selectate întotdeauna într-o asemenea măsură încât să facă documentația dificilă dacă nu imposibilă. Evocator al intimidăției cunoscută aici în U.S. [este ca o] crimă organizată...

“În cazul Adventiștilor de Ziua a Șaptea. Starea unor lideri “aleși” au fost atât de destrăbălată și condamnată din punct de vedere moral că la urmă ei au trebuit să renunțe la pozițiile lor.

“Rezultatele inevitabile ale acestei stări de manipulare a fost o desparțire dintre conducere și un grup de pastori și credincioși care au ales o cale independentă. Ținta lor...a fost să întoarcă biserica la starea ei timpurie, de libertate. Ei caută o reîntoarcere la principiile originale ale religiei lor...”

Acum, permiteți-mi să vă întreb, când președintele Conferinței Generale a mers în Ungaria în 1986, cu cine s-a unit el în ordine pentru a opri pe cei 1300 de “neconformiști” AZȘ care și-au ținut biserica lor separată de bisericile AZȘ ale organizației? Președintele Conferinței Generale s-a unit cu autoritățile civile ale guvernului care atunci a început să persecute și să pedepsească pe cei credincioși. Ce spune aceasta pentru întreaga Conferință Generală din U.S.? Însă sora White a fost avertizată și în această privință, peste 80 de ani în urmă:

“Noi știm că Adventiști de Ziua a Șaptea neconsacrați, care au o cunoaștere al adevărului, însă care s-au unit cu cei lumești se vor depărta cu totul de credință, dând atenție spiritelor seducătoare. Dușmanul îi vă induce cu bucurie pentru a-i conduce spre a purta o luptă împotriva poporului lui Dumnezeu.” Manuscript Releases, vol 7, p 186 (Letter 127, July 1, 1903).

“...o proporție mare dintre aceia care ar trebui să fie adevărați vor da atenție stiritelor seducătoare, și se vor întoarce pentru a fi trădători trădând încredințări sfinte. Ei se vor dovedi a fi persecutorii noștri cei mai răi. ‘Oameni se vor ridica din mijlocul vostru, vorbind lucruri perverse, pentru a atrage ucenici după ei...’ Și mulți vor da atenție spiritelor seducătoare.” Review and Herald, June 8, 1897 (vol 3, p 472, col 1). (Vezi deasemenea Spiritul Profetiei, vol 4, p 426).

Aceasta a început deja să se întâmple. **Conducerea AZȘ a format biserica AZȘ în mod complet după imaginea Catolicismului.** Ați știut că sora White ne-a averizat deja că biserica AZȘ, pe care noi o cunoaștem atât de bine, va deveni o altă organizație Catolică?

“În acea noapte am visat că am fost în Battle Creek (sau la conducerea Conferinței Generale) uitându-mă afară prin partea de sticlă a ușii și am văzut un grup mărșăluind spre casă, doi câte doi. Ei s-au părut a fi severi și determinați. I-am cunoscut bine și m-am întors să deschid ușa din hol pentru a-i primi, însă m-am gândit să mă uit iarăși. Scena a fost schimbată. **Grupul acuma a prezentat aparența unei procesiuni catolice.** Unul a purtat în mâna sa o cruce, altul o trestie. Și după cum s-au apropiat, cel care a purtat o trestie a făcut un cerc în jurul casei, spunând de trei ori: ‘această casă este condamnată. Bunurile trebuie să fie confiscate. Ei au vorbit împotriva ordinii noastre sfinte.’ M-a cuprins teroarea și am început să fug prin casă, afară prin ușa de nord, și m-am găsit în mijlocul unui grup, pe unii i-am cunoscut, însă n-am îndrăznit să le spun un cuvânt de teamă să nu fiu trădată.” Testimonies, vol 1, p 578.

Pentru cei care refuză să creadă ceea ce spune sora White, sau care refuză să creadă că biserica AZȘ a devenit o altă organizație Catolică, atunci ar trebui să credeți aceasta. Neal C. Wilson președintele Conferinței Generale declară aceasta despre Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea în Adventist Review, 5 Martie, 1981, p 3:

“... mai există o altă organizație universală și cu adevărat Catolică, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.”

Oh prieteni, biserica AZŞ a devenit o imagine a fiarei! Sora White ne-a spus că marele test pentru poporul lui Dumnezeu, asupra căreia va fi decis destinul lor veşnic, va fi în legătură cu această imagine. Şi deja sunt atât de mulţi adventişti care cad la acest mare test! Atât de mulţi adventişti au idolatrizat această biserică mai presus de Dumnezeu Însuşi, şi sunt determinaţi în inimile lor să asculte ceea ce le spune biserica să facă, în loc să facă ceea ce le spune Dumnezeu.

Atât de mulţi adventişti s-ar putea să fi primit deja semnul fiarei pentru că se pleacă şi se închină bisericii! (Semnul fiarei înseamnă mai mult decât să te închini în ziua duminicii – vezi Bible Commentary, vol 7, p 979, col 2 ultimul paragraf).

Cu toate acestea atât de mulţi oameni se par să nu realizeze că atunci când cineva se pleacă şi se închină deciziilor fiarei sau oricărei biserici care o oglindeşte, ei nu se închină lui Dumnezeu deloc, ci se pleacă şi se închină lui Satana însuşi! (Vezi Early Writings, p 214; Desire of Ages, p 36).

Oh, dragi fraţi şi surori, biserica AZŞ, așa cum este astăzi, nu mai este aceeaşi biserică cum a fost în timpul pionierilor. Biserica AZŞ de astăzi refuză să învețe, și a refuzat doctrinele și stâlpii care a făcut adevărați AZŞ și care i-a distins de restul creștinătății (vedeți declarația curentă al crezurilor fundamentale ale bisericii și comparați-o cu ceea ce au susținut pionierii).

Biserica AZŞ de astăzi s-a dat jos de pe platforma adevărului veşnic, devenind o ramură separată al adevărilor stabilite de peste 140 de ani în urmă. Aproape singurul lucru care este la fel între biserica AZŞ de astăzi şi biserica AZŞ a pionierilor noştri, este că ei poartă acelaşi nume.

Biserica AZŞ de astăzi nu este aceeaşi biserică cu care am crezut că ne unim. Din ceea ce a fost o dată, biserica de astăzi este doar o coajă fragilă cu numele de AZŞ pe ea. Însă oh, cât de mulţi din poporul nostru va continua să să lipească de această coajă goală, susţinând că este biserica adevărată a lui Dumnezeu pentru că foloseşte numele de Adventist de Ziua a Şaptea!

Oh, cât de mulţi vor fi binevoitori să meargă “jos în iad” cu acel “vas (de mare) mâncat de viermi...şi înşelător,” doar pentru a susţine numele de Adventist de Ziua a Şaptea (Vezi Review and Herald, August 1, 1893 (vol 3, p 69, col 3); Testimonies, vol 5, p 571-572).

“Oh, cât de mulţi au căzut pentru că ei s-au încrezut în profesiunea lor de salvare! Cât de mulţi sunt pierduţi prin eforturile lor de a ține la un nume!” Bible Commentary, vol 7, p 958, col 1.

Biserica AZŞ de astăzi nu e posibil să mai fie biserica lui Dumnezeu. Această imagine al sistemului Romei nu mai este biserica adevărată în nici un fel și în nici un sens al cuvântului! Cu toate acestea, atât de mulţi vor urma raţiunea lor slăbită şi umană, şi înclinaţia în loc de a urma voinţa şi calea aleasă de Dumnezeu.

Aceiaşi situaţie cu care are de-a face membrii Adventişti de Ziua a Şaptea de astăzi a fost aceeaşi situaţie cu care a avut de-a face Avraam în zilele lui. Dumnezeu i-a spus:

“Domnul zisese lui Avraam: ‘Ieşi din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.’” Geneza 12:1.

Ce a făcut Avraam? Dumnezeu i-a spus clar să se separe de naţiunea sa pe care el a iubit-o, însă care devenise coruptă şi rea. Dumnezeu i-a spus să se separe de toţi prietenii, rudenia, şi familia sa pe care el i-a iubit, însă care au ales să rămână în corupţia şi răutatea naţiunii lor stabilite.

Ce a făcut Avraam? A urmat el raţiunea sa mărginită şi înclinaţia sa pentru a rămâne în aceea naţiune coruptă gândindu-se că el ar putea s-o reformeze? A urmat el raţiunea sa mărginită

gândindu-se că prin exemplul său neprihănit, și prin a muștra păcatele și urâciunile oamenilor acelei națiuni, atunci va fi dat afară iar astfel va fi separat de ei și va asculta de porunca lui Dumnezeu? Sau a refuzat el să urmeze rațiunea și înclinația sa umană și limitată, și fără să fie dat afară, s-a separat el însuși ieșind din mijlocul corupției și urâciunilor națiunii sale și familiei sale pe care el i-a iubit, fără să fie forțat să asculte de porunca Domnului? Ce cale a ales Avraam să urmeze?

“Când Dumnezeu i-a poruncit lui Avraam să părăsească țara și prietenii săi, el ar fi putut să raționeze și să se îndoiască de scopurile lui Dumnezeu în aceasta. Însă el a arătat că are încredere perfectă că Dumnezeu îl conducea ... el a plecat la porunca lui Dumnezeu. Aceasta este o lecție pentru fiecare dintre noi. Când datoria se pare să ne conducă contrariu înclinațiilor noastre, noi trebuie să avem credință în Dumnezeu.” Manuscript Releases, vol 10, p 118 (Manuscript #19, March 13, 1886).

“Dumnezeu a ales pe Avraam ca solul Său prin care să poată comunica lumina pentru lume. Cuvântul lui Dumnezeu a venit la el, nu cu o prezentare al unor prospecte măgulitoare în această viață de un salariu mare, de apreciere mare și onoare lumească. ‘Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta,’ a fost solia divină pentru Avraam. Patriarhul a ascultat, și ‘a plecat fără să știe unde merge,’ ca purtătorul de lumină a lui Dumnezeu, pentru a păstra numele Său viu pe pământ. El a părăsit țara sa, casa sa, rudele sale, și toate asocierile plăcute din viața lui timpurie, pentru a deveni un străin și călător....

“Înainte ca Dumnezeu să-l poată folosi, Avraam trebuia să fie separat de asocierile lui mai din’nainte, pentru ca el să nu fie controlat de influențe umane sau pentru a nu se sprijini pe ajutorul uman. Acuma că el s-a legat de Dumnezeu, acest om, de acum înainte trebuie să locuiască printre străini. Caracterul său trebuia să fie deosebit, diferindu-se de cel al lumii. El nici măcar n-a putut să explice cursa sa de acțiune pentru ca să fie înțeles de prietenii lui, pentru că ei au fost idolatri. Lucrurile spirituale trebuiesc să fie discernute în mod spiritual; de aceea motivele sale și acțiunile sale au fost de neînțeles pentru familia și prietenii lui.

“Ascultarea neîndoită a lui Avraam a fost una dintre cel mai izbitoare exemple de credință și încredere în Dumnezeu care să poată fi găsită în Scrierile Sfinte. Doar cu o promisiune goală că urmașii lui vor posedea Canaanul, fără nici o evidență din afară, el a urmat unde Dumnezeu l-a condus, cu totul și în sinceritate supus condițiilor de partea sa, și încrezător că Domnul Își va îndeplini cuvântul Său cu credincioșie. Patriarhul a mers oriunde Dumnezeu i-a arătat datoria sa; el a trecut prin pustie fără frică; el a mers printre națiuni idolatre, cu un singur gând: ‘Dumnezeu a vorbit; eu ascult vocea Sa; El va călăuzi, El mă va proteja.’

“O asemenea credință și încredere pe care a avut-o Avraam are nevoie mesagerii lui Dumnezeu de astăzi. Însă mulți pe care Dumnezeu ar putea să-i folosească nu vor să meargă înainte, auzind și ascultând singura Voce de-asupra tuturor celorlalte. Legătura dintre familie și prieteni, obiceiurile vechi și asocierile, prea deseori au o influență mare asupra slujitorilor lui Dumnezeu, iar El nu le poate da decât puțină instrucțiune, nu le poate comunica decât puțină cunoștință despre planurile Sale; și deseori după o vreme El îi pune de-o parte și cheamă pe alții în locul lor, pe care El îi dovedește și îi testează în același fel. Domnul ar face mult mai mult pentru slujitorii Lui dacă ei ar fi cu totul consacrați pentru El, stimând lucrarea Sa mai presus de legăturile familiei și orice alte asocieri pământești.” Testimonies, vol 4, p 523-524.

Noi trebuie desemenen să avem această credință ca a unui copil și să fim binevoitori să ascultăm. Noi trebuie să fim capabili să discernem vocea lui Dumnezeu prin studiul și rugăciunea

noastră proprie și să nu urmăm doar vocea și cuvintele niciunui om. Dacă credința și faptele noastre sunt construite doar pe cuvintele omului fără studiul nostru personal cu rugăciune pentru a fi siguri că cuvintele sunt adevărate, atunci vom cădea când suntem încercați și testați, pentru că nu avem o temelie fermă zidită sub noi.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea de astăzi este o imagine a fiarei și pentru că aceasta este adevărat, atunci solia îngerului al treilea se aplică fiecărui membru AZȘ.

“Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei, și primește semnul ei pe frunte sau pe mână, va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei, și oricine primește semnul numelui ei!” Apocalipsa 14:9-11.

Ce este mânia lui Dumnezeu? Apoc. 15:1 spune că este ultimele cele șapte plăgi! Astfel, cum vor scăpa AZȘ de ultimele cele șapte plăgi care vor cădea asupra bisericii lor? Ei trebuie să asculte de restul soliei îngerului al treilea găsită în Apocalipsa 18 (vezi Testimonies, vol 8, p 118), care spune:

“Ieșiți din ea, poporul Meu, pentru ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu primiți din plăgile ei.”

În timp ce oricine rămâne înăuntru sau în legătură cu biserica AZȘ, care a devenit atât de plină de răutate și corupție de peste întreaga lume, și a mers atât de departe în apostazie și conspirație împotriva lui Dumnezeu (Ezechiel 22:24-25, Ieremia 11:8-10) încât ea a devenit într-o imagine a fiarei, iar astfel ei vor avea parte și vor fi “părtași la păcatele ei.” Aceasta înseamnă că ei sunt responsabili în mod comun doar pentru că sunt în legătură cu biserica. (Pentru un studiu mai detaliat, vă rog să scrieți pentru a primi pamfletul ‘De Ce Suntem Socotiți Responsabili Pentru Păcate Personale, Sociale și Comune (Corporale)’ la adresa dată la începutul acestui pamflet.)

Și pentru că aceasta este adevărat, și orice membru AZȘ este responsabil în mod comun și este considerat a fi părtaș în toată răutatea și păcatele bisericii, atunci sigiliul lui Dumnezeu niciodată nu va putea să fie pus asupra lor în timp ce ei se află în această stare (vezi Testimonies, vol 5, p 505, 207-216). **Singura cale prin care un membru al bisericii AZȘ–imaginea Catolicismului–ar putea să obțină sigiliul lui Dumnezeu și viața veșnică este să asculte de poruncile lui Dumnezeu și “ieșiți afară din mijlocul ei poporul Meu, pentru ca să nu fiți părtași la păcatele ei, și să nu primiți din plăgile ei.”**

O prieteni, această solie de separare este o solie de iubire și îndurare de la Dumnezeu, și nu o solie de la diavolul după cum spune mereu biserica și angajații ei. (Vă rog să citiți Spiritul Profeției, vol 4, p 424-425).

Dumnezeu împreună cu urmașii Săi vă imploră să vă separați pentru salvarea veșnică a sufletelor voastre, uitându-vă doar la Isus, în timp ce Satana împreună cu urmașii lui adevărați vă spune să rămâneți înăuntru pentru pierderea veșnică a sufletelor voastre, uitându-vă doar la om.

E adevărat că va fi mai ușor să stați înăuntru și să rămâneți acolo, alegând calea cea largă a neascultării care sfârșește în distrugere. Ceeace este exact ce ne spune sora White în Spiritul Profetiei, vol 4, p 426, că va face majoritatea adventiștilor—aceștia vor cădea la examenul lor “alegând partea populară, și ușoară.”

Deaceea dânsa ne spune deasemenea:

“Noi nu trebuie să urmăm pe majoritatea, pentru că dacă vom face aceasta noi nu vom vedea cerul.” Manuscript Releases, vol 3, p 91 (Manuscript #43, 1886).

Deasemenea este adevărat că nu va fi ușor pentru cei câțiva credincioși – rămășița, care va asculta de toată solia întreită îngerească și se va separa, alegând calea dreaptă și îngustă a ascultării care conduce spre Ceruri. (Vezi Early Writings, p 15). Ei vor vedea pe “foștii lor frați” întorcându-se împotriva lor și devenind “dușmanii lor cei mai aprigi” și “cei mai eficienți agenți ai lui Satana” în a-i persecuta, și deasemenea întreaga lume va fi împotriva lor.

Însă acești credincioși L-au făcut doar pe Dumnezeu călăuza lor, și nu biserica – după cum ne spune în Apocalipsa 14:4 – **ei nu s-au întinat cu nici o femeie sau biserică!** Ei L-au făcut doar pe Dumnezeu dătător de Lege și Împărat, și nu pe papi! Ei și-au pus toată credința și încrederea lor doar în Dumnezeu, și nu în vreun om, iar astfel doar Dumnezeu îi va salva pe acești câțiva credincioși, pe rămășița de toți dușmanii lor, iar așa aceștia vor fi pentru totdeauna cu Domnul.

“Domnul mi-a arătat cu claritate că imaginea fiarei va fi formată înainte ca timpul de probare să se încheie; pentru că aceasta va fi marele test pentru poporul lui Dumnezeu, prin care destinul lor veșnic va fi decis Acesta este testul pe care poporul lui Dumnezeu trebuie să-l aibe înainte ca să fie sigilați.” Bible Commentary, vol 7, p 976, col 1.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a format într-o imagine a fiarei, și fiecare membru al bisericii va trebui să dea față cu acest mare test, și fiecare va decide pentru ei înșiși care va fi destinul lor veșnic.

Care va fi decizia dumneavoastră?

Vă rog frumos, vă implor pe toți cu toată inima, în Numele cel Mare a lui Dumnezeu, **să nu cădeți la examenul (testul) vieții voastre!**

APENDIX

Este organizația bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea cu adevărat o imagine a bisericii Romano Catolice? Haideți să le comparăm pe cele două.

Biserica Romano Catolică fiind sub litera **A** și

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea fiind sub litera **B**.

1. **A.** Organizația acesteia are o formă și structură ierarhială.

B. “Faptul nu poate fi renegat ci este clar că Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea categoric nu este ‘congregațională’ (cu toate că conține elemente de congregaționalism) ci e foarte clar că este de varietatea ‘reprezentativă’ sau ‘ierarhială’.” The U.S. vs the SDA church in EEOC vs PPPA, civ. #74-2025 CBR, 1975, p 4.

2. **A.** “Priviți ‘organizația ei perfectă,’ prin care execută ca și un singur om poruncile voinței ei, ținând împărățiile în uimire...” Lessons from the Reformation, by A.T. Jones, p 67-68.

B. “Eu continui să mă uimesc de unitatea bisericilor noastre....Eu cred că întotdeauna vom avea structura așa cum o avem acuma...Mi-e greu să-mi imaginez organizație mai bună decât avem. Eu văd că oamenii cei mulți pe care îi vizitez—executivi din serviciile cele mai înalte și industrii, și chiar directori de state—sunt uimiți de eficacitatea structurii bisericii noastre.” Adventist Review, Jan 23, 1986, p 9-11.

“Unitatea noastră uimește alte corpuri religioase din întreaga lume.” Recorder, Feb 18, 1985, p 4.

3. **A.** “Una dintre doctrinele principale al Romanismului este că papa este capul vizibil al bisericii universale a lui Hristos...prin uzurpare.” Spiritul Profetiei, vol 4, p 53.

B. Președintele Conferinței Generale este astfel deasemenea prin uzurpare. “Dumnezeu niciodată n-a făcut o aluzie în Cuvântul Său că El a pus vreun om să fie capul bisericii.” Spiritul Profetiei, vol 4, p 53.

“Mai există o altă organizație universală care cu adevărat este catolică, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.” Adventist Review, Mar 5, 1981, p 3.

4. **A.** Papa ca Fiul lui Dumnezeu—“Mijlocitorul dintre Dumnezeu și om.”

B. “Noi vedem aici că responsabilitatea lui (a lui Aron) principală a fost să fie ca mijlocitor, ca o verigă între cel sfânt și necurat, între Dumnezeu și om....Tot așa și pastorul evangheliei astăzi este marele preot....Astăzi noi (predicatorii) suntem marii preoți....Dumnezeu dorește ca noi, care suntem marii Lui preoți, astăzi să învățăm aceiași lecție....Ce responsabilitate mare este să acționăm ca mijlocitori dintre Dumnezeu și om!” Ministry, Dec, 1961.

5. **A.** Papa este ca “Prim Pastor” al bisericii.

B. “Fratele Robert H. Pierson este președintele Conferinței Generale, iar astfel prim pastor al bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea...Incluzându-mă pe mine ca primul ei pastor...” EEOC vs PPPA, Civ # 74-2025 CBR, 1975.

6. A. Vocea bisericii este vocea lui Dumnezeu pentru oameni.
B. “Ca acești oameni să stea în locul sacru pentru a fi vocea lui Dumnezeu pentru oameni, așa cum am crezut o dată să fie Conferința Generală, aceasta e trecut.” 1901 General Conference Bulletin, p 25 (E.G.White).
7. A. Corabia lui Dumnezeu. General council of Basil, 1432.
B. “Asemenea corabiei, biserica va ajuta să salveze poporul lui Dumnezeu...” Adventist Review, August 9, 1984, p 19.
8. A. Nu este salvare în afara bisericii.
B. Dacă părăsești organizația ești pierdut.
9. A. Porțile iadului nu vor triumfa împotriva noastră. Cu toate că Martin Luther a spus, “Dacă există un iad, Roma este zidită asupra acestuia.” Predică de Martin Luther în 1545. (W 54, 219 f–E 26, 147–SL 17, 1036).
B. “...în cazul bisericii Laodiceene, ca biserica, e diferită, porțile iadului nu vor triumfa împotriva acesteia. Ultima biserică nu va fi vărsată afară; nu va fi refuzată; va merge înainte triumfătoare.” Review and Herald, Nov 9, 1939.
- “...laodiceenii sunt poporul lui Dumnezeu, iar solia laodiceană se aplică Adventiștilor de Ziua a Șaptea.” Review and Herald, Jan 26, 1956.
10. A. Pretinde titlul infallibilității.
B. Organizația AZȘ nu s-a pocăit niciodată de greșeli și a refuzat adevărul lui Dumnezeu începând din 1865! (Scrieți pentru cartea “Istoria Bisericii AZȘ” care documentează aceasta, la adresa: PO Box 328, Rogue River, OR. 97537 U.S.A.).
11. A. Biblia nu este infailibilă, iar ea este în luptă cu punctul de vedere al bisericii.
B. “...noi deasemenea trebuie să refuzăm ideea că Biblia este fără eroare...” Adventist Review, Dec 17, 1981, p 5.
12. A. Oamenii datorează “credințioșia lor spirituală” bisericii și nu lui Hristos.
B. “Așadar, Conferința Generală este Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea....Întruparea bisericii rămășiței ca o denominațiune creștină, într-o organizație unificată în întreaga lume căreia toți Adventiștii de Ziua a Șaptea botezați îi datorează credințioșie spirituală.” EEOC vs PPPA, Civ #74-2025 CBR, 1975, p 17.
13. A. Fără alte considerații ține la principiile bisericii.
B. “Principiile bisericii vor fi subliniate în următorii ani, pentru că noi suntem la o răspântie de drumuri în această biserică, ‘...indiferent dacă vom susține principiile Scripturii și ale Spiritului Profeției.’ Noi, din partea de Nord-Est vom susține principiile bisericii.” Adventist Review, Aug 1, 1985, p 14.

“Conducerea va conduce în iubire și înțelegere, iar părtășia va susține conducerea bisericii negreșit, cu toate că e de criticat pentru unele decizii...” Adventist Review, Oct 25, 1979.

14. A. Biserica are autoritate absolută asupra oamenilor.

B. “Comitetul Conferinței Generale este cea mai înaltă autoritate în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Toate celelalte organizații și instituții care poartă numele de Adventist de Ziua a Șaptea au un rol secundar pentru Conferința Generală...Motivul principal al conflictului este că acești lucratori în biserică nu au vrut să recunoască și să accepte autoritatea bisericii...deasemenea este nevoie pentru biserică să-și întemeieze autoritatea sa în comunitatea credincioșilor.” EEOC vs PPPA, Civ #74-2025 CBR, 1975.

“...Conferința Generală este cea mai înaltă autoritate între noi sub Dumnezeu...” Adventist Review, Apr 27, 1980, p 19.

“Vocea din Battle Creek (conducerea Con. Gen.) care a fost privită ca autoritate...nu mai este vocea lui Dumnezeu.” Letter 4, 1896.

15. A. Are “cardinali.”

B. “...noi deja avem un ‘cardinal’ din Africa, și înainte ca sesiunea să se termine, prevad că vom avea doi africani ‘cardinali’ între cei 15 de vice președinți ai noștri...nu este nici un ‘cardinal’ din toate celelalte țări din partea de Est, în timp ce acolo va fi probabil doi ‘cardinali’ din Africa.” Adventist Review, July 3, 1985, p 11.

NOTĂ: Deoarece biserica AZȘ are ‘cardinali’ înăuntrul ei, atunci președintele ei este papa Adventismului. Iar papa este reprezentativul lui Satana! (Vezi Early Writings, p 214).

16. A. Conducerea bisericii nu este aleasă de membrii laici.

B. “În planul de restructurare, delegații deasemenea au dăruit puterea [dreptul] lor de alegere comitetului executiv al Conferinței de a alege lideri din zonele diferite ale bisericilor, și directori din alte departamente.” Recorder, June 16, 1986, p 5.

“Delegații...au dat comitetului executiv al Conferinței puterile de a mătura...” Recorder, May 5, 1986, p 4.

17. A. Biserica are puterea de a modifica doctrina Divină în ciuda adevărului Bibliei care este contrar.

B. “...Conferința Generală a bisericii, singurul corp care are autoritatea să altereze structura bisericii fie în doctrină sau în organizație.” EEOC vs PPPA, Civ #74-2025 CBR, 1975, p 17.

18. A. Doar liderii bisericii pot să interpreteze Biblia.

B. “Doar un comitet așezat de Conferința Generală poate să interpreteze profeția.” Adventist Review, June 5, 1986, p 2.

NOTĂ: Nici măcar sora White nu poate interpreta profeția!

“Inițial nici un adevăr doctrinal sau interpretare profetică n-a venit la acest popor prin Spiritul Profeției—nici măcar într-un singur caz.” Ministry, Feb, 1957, p 11.

19. A. Oamenii trebuie să-și supună înțelegerea lor Biblică învățăturilor liderilor bisericii lor.

B. “E responsabilitatea noastră să studiem Scripturile pentru noi înșine, să cerem călăuzirea Duhului Sfânt, să supunem înțelegerile noastre aceloră din biserică care sunt capabili să judece

găsirile noastre, și apoi să stăm alături de deciziile bisericii...” 1987 Adult Sabbath School Quarterly, Lesson 13, March 28, p 92. Teachers Adition, p 153.

20. A. Liderii încearcă să împiedice adevărul de a nu fi examinat de oameni.

B. “Incluzând în asemenea dezbateri s-au relatat concepții teologice asemenea naturii lui Hristos, natura omului, natura pacatului, perfecțiunea, și întrebarea dacă e posibil pentru un creștin să trăiască o viață fără de păcat. După judecata noastră aceste...subiecte teologice și Biblice trebuiesc să fie rezolvate...Noi cerem să ne reținem de a ne implica în prezentații publice despre...teologia neprihănită prin credință....Noi toți ar trebui să căutăm să diminuăm potopul de casete, broșuri, cărți, și alte feluri de documente...Aceasta a sfârșit discuția pentru că vocea autorității celei mai înalte a vorbit.” Adventist Review, May 24, 1979, p 4-5.

21, 22, 23. A. Biserica evită o investigație apropiată, ocolește dezvăluirea adevărului, și are o corupție înspăimântătoare înăuntrul ei. 3 Predici de Martin Luther; 2 în 1531, și cealaltă în 1545. (W 30 111, 285–E 25, 15–SL 16, 1531), (W 33, 488f–48–SL 8, 121), (W 54, 219f–E 26, 147–SL 17, 1036).

B. “Am fost foarte necăjit să citesc raportul președintelui Neal Wilson în Review pe data de 24 Martie, 1983, notificând biserica de decizia conducerii Conferinței Generale fără a publica numele acelora implicați cu Davenport descoperind faptele lor răufăcătoare în timpul serviciului lor...ca unul care se specializează în procuratura cazurilor de corupție oficială, sunt șocat să văd că liderii bisericii noastre ar minimaliza o purtare rea de tovarășii lor de lucru încât să acopere faptele lor de Adventismul public....ei nu sunt informați de felul în care a fost încrederea publică compromisă și trădată.” Scrisoare de la Glenn Coe–Prim Avocat de justiție, către editorul pentru Review, Apr 11, 1983.

“...IRS, SEC, FBI, și Departamentul de Justiție toate acestea au inițiat investigații, iar unii administratori ai Conferinței Adventiste de Ziua a Șaptea s-ar putea să fie dați în judecată pentru înșelăciune.” The Kingdom of the Cults, p 410, by Walter Martin.

24. A. Aceia care nu agreează în mod viguros cu biserica sunt denunțați a fi eretici și neconformiști.

B. “Întrebare.: De ce au fost excluși cei 1400 de maghiari pentru că au protestat împotriva Conferinței Adventiste de Ziua a Șaptea că au devenit membrii ai Conciliului de Biserici Libere (Council of Free Churches)?

“Wilson: O întrebare bună...Membrii acestui grup nu recunoaște nici o autoritate al bisericii în această lume....Noi am sfătuit pe grupul neconformist să recunoască organizația bisericii din această lume, să-și pună bisericile lor sub biserica lumii [organizația Conf. Gen.]” Recorder, Q & A, Feb 18, 1985, p 4.

25. A. Biserica persecută pe aceia care expune sau protestează împotriva corupției interioare.

B. “...poziția majorității grupului liderilor normali care sunt determinați să pună frânele asupra membrilor care caută să aibe vederi diferite de cele ale conducerii responsabile ale denominațiunii.” Letters to the Churches, p 16. By M. L. Andreasen.

“Frații mei și surorile mele, doresc ca cuvântul să meargă de la această adunare din care unii dintre noi sunt obosiți de critică și de aceia care se jelesc și oftează pentru urâciunile...” Adventist

Review, Dec 13, 1979, p 6.

NOTĂ: “Sigiliul lui Dumnezeu va fi pus doar pe frunțile acelor care oftează și plâng pentru urâciunile...” Testimonies, vol 5, p 212 (deasemenea Testimonies, vol 3, p 267, Ezechiel 9:4).

Lui M. L. Andreasen i s-a retras pensia pe care o primea de la biserică pentru că a protestat deschis împotriva cărții Întrebări de Doctrină (Questions on Doctrine) care refuză la multe din doctrinele noastre adevărate Adventiste de Ziua a Șaptea.

Excluderea celor 1400 de maghiari pentru că au protestat deschis împotriva bisericii fiind membrii ai Conciliului Lumii pentru Biserici Libere.

“Pe 21 Dec., 1985 fratele Nikola a fost atacat fizic de adventiștii de ziua a șaptea și predicatorii lor în biserica din Zagreb (Yugoslavia) și l-au bătut încât acum este în spital...predicatorii Jovica Posavec, Kuburic...Markov...și alții l-au lovit împingându-l afară din biserică...liderii și predicatorii au fost mânioși pentru că Nikola nu recunoaște doctrina lor însă cu toate acestea vine la biserică...el a fost atacat în biserica Adventistă aproape de Prilaz 77 în Zagreb.” Scrisoare de la fratele Ivan, din Yugoslavia, 1985.

26. **A.** Biserica cere ca autoritățile civile să pedepsească pe aceia care expune în mod deschis sau protestează împotriva corupției din biserică.

B. “Cinci Adventiști de Ziua a Șaptea au fost arestați pe rampa pedestriană mergând de la Superdome spre hotelul Hyatt Regency Joi noaptea în timp ce protestau declarații făcute de delegații ruși la o convenție religioasă...Toți cei care au protestat au mers la Sesiunea Conferinței Generale Adventistă de Ziua a Șaptea în New Orleans...[și] au căutat un prilej la convenție pentru a-și exprima opoziția lor ... însă Neal Wilson din Washington, D.C., președintele Conferinței Generale al Adventiștilor de Ziua a Șaptea i-a refuzat.” The Times-Picayune, July 5, 1985 p A-25.

“Hanson, vorbind pentru grup, a spus că arestările au fost folosite pentru a discredita protestul lor împotriva relației pe care biserica o are cu țările comuniste.” The Times-Picayune Jan 11, 1986, p A-22.

27. **A.** Papa spune altor lideri ale guvernului ce să facă, iar ei ascultă.

B. Cei 1400 de maghiari care au fost excluși în 1983, s-au întâlnit separat de biserică în mod liber cu toate că n-au avut un permis de la stat să facă astfel, până când Neal Wilson a vizitat autoritățile guvernului Ungariei în 1986. Aici e raportul după cum urmează:

“Târziu în Iunie, 1986, Fratele Neal C. Wilson, președintele Conferinței Generale, a mers iarăși în Budapesta, Ungaria...Întâlniri au fost ținute...doar cu conducerea Uniunii Ungariei și cu guvernul Ungariei....Când a venit Luni pentru ca fratele Wilson să plece din Budapesta, Oszkar Egervary (liderul celor care au fost excluși) a fost chemat să vină la birul statului de religie ... [și] i s-a spus patru lucruri. Ei trebuie să oprească toate adunările. Nu se mai poate ține întâlniri religioase. Ei nu mai pot primi daruri [bani] și să continue cu datoriile lor religioase. Nu se mai poate ține întâlniri de tabără și de tineret. Anumiți oamenii vor fi ținuți responsabili dacă aceste lucruri nu vor fi urmate...Peste o mie de Adventiști de Ziua a Șaptea nu se mai pot închina lui Dumnezeu împreună ca rezultat al vizitei fratelui Wilson în Budapesta.” Pilgram’s Rest Tract, WM-140, July, 1986.

28. A. Au absolvit de la colegiile Iezuiților ca învățători în școli.

B. “Dr. Samuel Bacchiocchi, primul necatolic a absolvit de la Universitatea Gregoriană Pontificală în Roma, Italia, va ține un Seminar despre Ziua Domnului...Universitatea Gregoriană Pontificală, o universitate prestigioasă Iezuită. Bacchiocchi...i s-a acordat un medaliu de aur donat de Papa Paul VI...” Recorder, Mar 17, 1986, p 17-18.

NOTĂ: Credeți că papa binecuvintează eretici? Bacchiocchi este un profesor AZȘ la universitatea Andrews.

29. A. Celebrează sacramentul comuniunii catolice – “o erezie care insultă Cerul” și o “blasfemie.” Spiritul Profeției, vol 4, p 63.

B. În Lima, Peru peste 100 de teologieni s-au întâlnit în Ian. 1982 pentru a discuta despre unitate în doctrină în ce privește Botezul, Sacramentul Comuniunii, și Slujirea. Toți au “recomandat în unanimitate” o declarație agreată despre aceste trei doctrine ca “răspuns oficial al bisericilor.” Au fost reprezentate “aproape toate tradițiile majore ale bisericii; Ortodoxă din Est, Ortodoxă Orientală, Romano Catolică, Catolica Veche, Luterană, Anglicană, Reformată, Metodistă, Unită, Discipolii, Baptistă, Adventistă și Penticostală.” WCC Faith and Order Paper, #111, 1982, (pagina din spate).

“Taraba personalului AZȘ la Congresul Sacramentului Comuniunii.” Adventist Review, Feb 6, 1986, p 29.

30. A. Liderii învață că Hristos Își va așeza împărăția Sa pe pământ la revenirea Sa– sau timpul mileniului.

B. “Condițiile lumii sunt cu siguranță ceea ce El (Hristos) a spus că vor fi chiar înainte de a doua Sa venire... În viitorul nu prea îndepărtat El va lua stăpânire asupra guvernării din lumea noastră și Își va așeza împărăția Sa de neprihănire și pace....Vino, O Omule, lumea are nevoie cel mai mult de aceasta!...Vino și i-a stăpânire asupra guvernării omenirii! Vino și începe-Ți stăpânirea cu neprihănire și pace!...‘Chiar așa, vino, Doamne Isuse!’” Man the World Needs Most, p 76, 93, 96, by Arthur S. Maxwell.

“Noi credem că Isus va veni în curând în această lume și Își va începe împărăția Sa de pace, bucurie, și neprihănire.” Adventist Review, Dec 13, 1979, p 6.

“...stabilirea împărăției literale a lui Dumnezeu va fi așezată la a doua venire glorioasă a lui Isus Hristos.” Ministry, Nov, 1983, p 24.

“Astfel vom anticipa întemeierea împărăției veșnice de pace a lui Dumnezeu la a doua venire al Domnului și Mântuitorului nostru, care este Prințul păcii.” Adventist Review, Dec 5, 1985, p 19.

31. A. Nemurirea sufletului.

B. Biblia ne spune că “sufletul care păcătuiește va muri” (Ezec. 18:20). Însă liderii învață că nu e posibil ca noi să păstrăm poruncile lui Dumnezeu în mod perfect–fără să păcătuim–și că Dumnezeu ne va lua în ceruri oricum. Aceasta înseamnă o altă formă al nemuririi sufletului!

“Noi niciodată nu vom atinge o perfecțiune fără de păcat în această viață.” Review and Herald, May 19, 1966.

“Noi trebuie să ne aducem aminte că doar când Isus va veni vom putea fi făcuți perfecți.”
Ministry, Dec, 1965.

32. A. Fecioara Maria—sfântă și fără de păcat.
B. Conducerea AZȘ învață că Hristos “a luat natura necăzută a lui Adam înainte de cădere” (Movement of Destiny, p 497). Ceeace înseamnă că Maria ar fi trebuit să fie sfântă și fără de păcat în ordine pentru ca Hristos să aibe natura umană necăzută a lui Adam!

33. A. Are călugărițe în mănăstiri ca lucrătoare în biserică.
B. “Aceia care lucrează pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea răspund pentru o vocație religioasă în același fel în care răspunde o călugăriță din mănăstire.” EEOC vs PPPA, Civ # 74-2025 CBR, 1975, p 90.

34. A. Are parohii.
B. “Mâncarea va fi servită vizitatorilor noștri după serviciul divin...Parohiile 1 și 11 vor fi astăzi ospătării voștrii...Ospătarul săptămânii viitoare este Parohia 2...” Paradise, Cal. SDA Bulletin, Aug 23, 1986.

“Carmichael, Cal. Biserica AZȘ are 16 parohii!” Carmichael SDA Bulletin, Sept 27, 1986.

35. A. Bisericii îi pasă doar de bani. Martin Luther a spus: “În Roma nimănui nu-i pasă cece este drept sau nu este drept, ci ce aduce banii sau nu aduce bani.” Christian Nobility, June, 1520. (W 6, 431–E 21, 310–SL 10, 300).

B. Organizația AZȘ a crescut în membrii peste 1.1 milion pentru că a coborât principiile în praf—prin “Thousand Days of Weeping (O Mie de Zile de Plângere)” iar acumă “Harvest 90 (Secerișul 90) campanii – pentru a mări scurgerea monetară în visteria bisericii.

36. A. Pentru a iniția sfințirea duminicii, agenții lui Satana au început să sărbătorească paștele (vezi Spiritul Profetiei, vol 4, p 55).

B. Servicii de Paște sunt ținute peste tot în bisericile AZȘ!

–Biserica AZȘ din Oregon Mt. Tabor. Gleaner, July 7, 1986, p 22.

–Biserica AZȘ din Montana, Jordan. Gleaner, June 16, 1986, p 18.

–Biserica AZȘ din Hawaii, Aiea. Recorder, June 20, 1988, p 17.

–Biserica AZȘ din California, Burbank. Recorder, Mar 6, 1989, p 26.

37. A. Următorul pas spre sfințirea duminicii a fost să înceapă s-o numească “Ziua Domnului” (Vezi Spiritul Profetiei, vol 4, p 55).

B. Samuele Bacchiocchi ține seminare despre “Ziua Domnului” peste tot în bisericile AZȘ; însă ce zi numește el ziua Domnului? În cartea Sa, From Sabbath to Sunday (De la Sabat la Duminică) spune că duminica este “Ziua Domnului” peste 51 de ori doar în primele 160 de pagini! Cu toate acestea, această carte este considerată de conducerea și pastorii bisericii AZȘ ca fiind o lucrare excepțională. Scrierile sorei White ne spune fără nici o îndoială, că “Ziua Domnului” este ziua a șaptea a Sabatului! (Vezi Testimonies, vol 6, p 128). Însă care este poziția bisericii în privința acestui subiect?

“...fraza ‘ziua Domnului’ din Apoc. 1:10....Ar trebui să se dea mai multă atenție la posibilitatea că fraza se referă la sărbătoarea unei învieri anuale.” (Care este Paștele duminicii!) The Sabbath în Scripture and History, p 127, by Review and Herald Publishing Association, 1982.

38. A. Serviciile divine ale bisericii sunt ținute duminică.

B. “Duminica, pe 19 Mai, biserica noastră cea veche în Noua Zeelandă, Ponsonby, a fost aleasă pentru un serviciu divin televizat în întreaga națiune—una dintre cele șase servicii de acest fel în NZ, în 1985. Aceasta va fi ocazia pentru vizita Pastorului Neal Wilson...” Australasian Recorder, Apr 13, 1985, p 16.

“Duminica următoare, 12 Ianuarie, la ora 4:00 dupămasa, biserica noastră (Watsonville, Cal) va avea serviciul dinaintea prânzului, ‘Săptămâna de rugăciune pentru unitatea creștină.’ Mulți pastori din bisericile orașului vor fi vizitatorii noștri cât și deasemenea și membrii noștri. Noi sperăm că mulți dintre voi vor fi capabili să vină.” Watsonville SDA Bulletin, Jan 4, 1986.

“Vești bune adventiste pentru Paște – pentru prima dată în istoria denominațiunii o lucrare televizată – CBS – vor transmite serviciul Paștelui duminică dela o Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Programul ‘Festival de speranță,’ va începe de la Biserica Adventistă Camarillo, în California....WCBS, din orașul New York, vor conduce serviciile această duminică la oră 11 dimineața...după cum și afiliații CBS în Roanoke, Boston, Tampa, Bismark, Minot, Madison, Williston, Cincinnati, Huntsville, St. Louis, La Crosse și Tuscalossa. Vreo 20 de alte stații afiliate vor transmite programul...” Conferința Generală Weekly Press Relations Newsletter, Spring, 1984.

39. A. Biserica susține legi duminicale.

B. W. John Arthur – Vice președinte al Uniunii Conferinței Britanice al bis. AZȘ – a scris două scrisori; una către Primul Ministru Margaret Thatcher (pe data de 27 Martie, 1986), și cealaltă către Alianța Evangelică Clive R. Calver (pe data de 27 Feb, 1986). În aceste scrisori el a declarat că el dăruiește “suport Adventist celor care nu doresc să dea la o parte legile duminicale comerciale Britanice....Prezbiterul Arthur a fost întrebat dacă cineva din câmpul (AZȘ) conducerii pe care i-a consultat au fost opuși să trimită scrisorile. Răspunsul său a fost nu, nu a fost nici o opoziție, toată reacția primită a fost pozitivă.” Prism, May, 1986, p 6, 12. Newbold SDA College în England. (Copii ale celor două scrisori sunt în articol).

40. A. O imitație al bisericii adevărate. Scrisoare de Martin Luther, Dec 9, 1528. (W 53, 829–E 4, 278f–SL 13b, 1632).

B. Numiți o zonă în care organizația și biserica AZȘ urmează sfatul Domnului?

–Educație? Nu!

–Spitale? Nu!

–Reforma sănătății? Nu!

–Lucrarea de publicație? Nu!

–Evanghelizare? Nu!

–Pastorală? Nu!

–Organizația bisericii și structura ei? NO!!

Și etc. Astfel este doar o imitație al adevăratei biserici!